

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAREC - APRIL 2013

Misli Thoughts

LETO - YEAR 62

ŠTEVILKA - NUMBER 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Velika noč v Adelaidi

Canberra - Kraj srečanja

Organizatorji - Verska in kulturna središča Avstralije: Adelaide, Melbourne, Sydney

39. slovenski mladinski koncert, sobota, 5. oktobra 2013, ob 16. uri

Gostitelj - Slovensko avstralsko društvo Canberra

Slovenski
mladinski koncert

39

Slovenian
Youth concert

100

CELEBRATING
CANBERRA'S
CENTENARY

39th Slovenian Youth Concert, Saturday, 5th October 2013, at 4.00 pm

Canberra – the Meeting Place 2013

VSEBINA

Živimo velikonočno upanje in veselje.....	3
Habemus Papam.....	5
Kardinal Rode: Novi papež dobro pozna Slovence in Slovenijo.....	6
Izpod Triglava.....	7
Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman.....	10
Njene svete pol ure zase.....	12
Kot listi z drevesa - slovenske besede odpadajo.....	14
Obisk v Avstraliji.....	15
Spomini na Avstralijo.....	15
My first Slovenian Easter.....	16
Sv. Rafael Sydney.....	17
Nepozaben izlet v Canberro.....	20
Življenje pri SD Sydney.....	21
„Počuti se kot doma!“.....	22
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	23
Spremenjeni 13. člen Zakona.....	30
Umetnica Zorka Černjak.....	31
Chris McKean's Volunteers Day.....	31
Trgatev v St Albansu.....	32
“Pako Festa 2013” v Geelongu.....	32
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	34
Iz kluba Triglav - Mounties Group.....	35
Vaši darovi	37
Sveta Družina Adelaide.....	38
Pred sto leti se je rodil dr. Bogdan Pušenjak.....	39
Ivan Burnik Legiša, Zvezde so daleč.....	40
Bo digitalni arhiv Slovencev.....	41
Our Gift of Gratitude.....	42
Dobrodošli doma.....	43
Oglasi.....	44
Sporočila fotografij.....	46
Slovenian Spirit strong in Geelong.....	48

*“Bogu smo hvaležni,
da nam je v Svetem očetu Frančišku
dal novega naslednika apostola Petra,
čigar temeljno poslanstvo je, da svoje
brate in sestre potrjuje v veri”.*
Slovenski škofje

Živimo velikonočno upanje in veselje

Komaj so dobro utihnile božične pesmi (po stari slovenski navadi na svečnico, 2. februarja), že smo si na pepelnično sredo, 13. februarja 2013, v znamenje spokornosti potresli pepel na glavo ter tako začeli sveti postni čas, ki je bil letos posebej zaznamovan z zgodovinskim odstopom papeža Benedikta XVI., o čemer smo pisali že v Mislih, januar – februar 2013, stran 6 - 7.

5. postna – tiha nedelja, 17. marca 2013, tudi god sv. Patrika, apostola Irceev (umrl leta 461). Pred deseto sveto mašo smo v Kew premišljevali v križevem potu Jezusovo trpljenje ob novih podobah križevega pota in se kot skupnost **zahvalili Bogu za novega papeža Frančiška**, ki so ga kardinali izvolili v sredo zvečer, 13. marca 2013 - po našem času je to bilo nekaj po peti uri zjutraj v četrtek, 14. marca.

Novi 266. papež, naslednik Benedikta XVI., prihaja iz Argentine, kjer je bil kardinal jezuit Jorge Mario Bergoglio od leta 1998 nadškof Buenos Airesa. Rojen je bil 17. decembra 1936 v Argentini kot eden izmed petih otrok v družini italijanskih priseljencev. Za kardinala ga je imenoval papež bl. Janez Pavel II. leta 2001. Papež Frančišek je prvi jezuit na mestu papeža in prvi papež v 1300 letih, ki ne prihaja iz Evrope. Katoliška Cerkev je vesoljna in ta vesoljnost se vse bolj odraža v obrazih Cerkve, kakor je bilo tudi videno v sredo zvečer na Trgu sv. Petra v Vatikanu, ko je več kot sto tisoč

glava množica v dežju in hladu pričakala novega vesoljnega pastirja Cerkve, papeža Frančiška. O tem razpoloženju nam v teh Mislih piše pater dr. Robert Bahčič OFM, ki je bil v tistem času na Trgu Sv. Petra v Vatikanu in nam od tam tudi poslal lepe fotografije.

Te Misli, ki prihajajo do Vas v velikonočnem času, prinašajo tako kar nekaj novic o novem papežu Frančišku, o postnem času in velikonočnem praznovanju v naših skupnostih, ki so privabila mnoge rojake k lepim obredom velikega tedna in velike noči, ki smo jo praznovali na zadnji dan marca, 31. marca 2013. Seveda je tudi drugih novic polno: od nove vlade v Sloveniji in drugih dogodkov, o katerih nam poroča Tone Gorjup iz Slovenije, do dogajanj in praznovanj med nami v Avstraliji. Hvala vsem dopisnikom, sodelavcem, sodelavcem in naročnikom. Za slovensko občestvo v Melbournu sta bila letošnji postni čas in velika noč še posebej zaznamovana z novim križevim potom s 15. postajo Gospodovega vstajenja, delom in darom umetnice Zorke Černjak. Tokrat je tudi ona spregovorila o navdihu, delu in namenu.

Novi papež Frančišek pa nas vse nagovarja s svojo spontanostjo, neposrednostjo in preprostostjo, da živimo velikonočno upanje in veselje: »Najti in poznati Jezusa predstavlja dar, ki ga poklanja Bog. Na nas je, da potem nadaljujemo pot. Po tej poti seveda hodimo obremenjeni z lastnimi stvarmi, saj smo vsi grešniki. V našem življenju je vedno kaj, kar ne gre, toda Gospod nam odpušča, če ga prosimo za odpuščanje. Tako gremo lahko vedno naprej, ne da bi izgubili pogum. Kdor ima vero, ima večno življenje. To je radost vere, radost srečanja z Jezusom, radost, ki nam jo lahko da le Jezus, radost, ki podarja mir: ne tistega, ki ga daje svet, ampak tistega, ki ga daje Jezus. To je naša vera. Prosimo Gospoda, da bi rastle v tej veri, v veri, ki nas naredi močne in vesele – v veri, ki se vedno začne s srečanjem z Jezusom in se vedno nadaljuje v življenju z majhnimi vsakdanjimi srečanji z Jezusom.«

Gospod je vstal in živi, aleluja, aleluja! Naj ta vera napolnjuje vse naše dni! Bog živi, aleluja! Živimo tudi mi! Aleluja, aleluja!

p. Ciril

Papež Frančišek: Duhovni poklici se rojevajo v molitvi in iz molitve

Za četrto velikonočno nedeljo je značilno, da pri sveti maši poslušamo evangelijski odlomek o Jezusu, Dobrem Pastirju. Jezus v njem pravi: "Moje ovce poslušajo moj glas, jaz jih poznam in hodijo za menoj. Dajem jim večno življenje. Nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke. Moj Oče, ki mi jih je dal, je večji od vseh, in nihče jih ne more iztrgati iz Očetove roke. Jaz in Oče sva eno." O tem je spregovoril papež Frančišek in opozoril, kako moramo biti pozorni, da prepoznamo glas, ki nas kliče.

"V teh štirih vrsticah je zaobjeto vse Jezusovo sporočilo in jedro njegovega evangelija: Kliče nas k udeležnosti pri odnosu z njegovim Očetom in to je večno življenje," je nadaljeval.

Jezus želi s svojimi prijatelji graditi odnos, ki je podoben tistemu, ki ga on ima z Očetom. Gre za vzajemno pripadnost in popolno zaupanje. Da bi nam to približal, se Jezus predstavlja kot pastir s svojimi ovci. Kliče jih in one prepoznavajo njegov glas in mu sledijo. "Ta prilika je čudovita! Skrivnost glasu je očarljiva: Pomislimo! Že pod srcem svoje matere se naučimo prepoznavati njen in očetov glas; iz zvena glasu zaznavamo ljubezen ali zaničevanje, naklonjenost ali hladnost. Jezusov glas je enkrat! Če se ga naučimo razločevati,

nas On vodi po poti življenja, po poti, ki prestopi tudi samo brezno smrti," je dodal papež. Nato je opozoril, da Jezus pravi, da mu je ovce izročil Bog Oče. Gre za globoko in pomembno skrivnost, ki jo je skušal tako pojasniti: "Če mene Jezus privlači, če njegov glas ogreje moje srce, je to milost Boga Očeta, ki je vame položil željo po ljubezni, po resnici, po življenju in lepoti... In v polnosti je Jezus prav to! Ob tem lahko bolje razumemo skrivnost klica, zlasti klica v posebno posvetitev."

Ob koncu opoldanskega nagovora na nedeljo Dobrega Pastirja, 21. aprila 2013, je sveti oče spomnil še na potrebnost molitve, da bi tisti, ki jih Bog kliče v posvečeno življenje, njegov glas prepoznali in mu nato tudi sledili. "V ozadju in pred vsakim poklicem v duhovništvo ali posvečeno življenje, je vedno močna in silna molitev: neke babice, dedka, neke mame, očeta ali neke skupnosti. Vidite, zato je Jezus rekel: "Prosimo Gospoda žetve – to je Boga Očeta – naj pošlje delavce na svojo žetev!" (Mt 9,38)".

Poklici se rojevajo v molitvi in iz molitve, je zatrdil sveti oče in dodal, da samo v molitvi zmorejo vztrajati in obrodit sad. Božjo Mater je ob koncu prosil, naj nam pomaga vedno bolje prepoznavati Jezusov glas in mu slediti ter tako hoditi po poti življenja.

Habemus Papam!

Papež Benedikt XVI. je po odpovedi petrinski službi prosil vesoljno Cerkev, da moli za novega papeža. Cerkev se je po vsem svetu z zaupno molitvijo odzvala na to povabilo za novega Petrovega naslednika. V tem smislu bi lahko celo rekel, da papeža niso volili samo kardinali. Soudeleženi Božjega ljudstva je bila velika in je ne smemo zanemariti. Da je temu res bilo tako, se je posebej čutilo, ko smo nad Sikstinsko kapelo zagledali bel dim. Množica na trgu sv. Petra je takoj začela glasno vzklikati: "Naj živi papež!" čeprav še nihče niti ni vedel, kdo je sploh bil izbran. To je bilo nekaj izjemnega. Tu se je videla vera in zaupanje vseh, ki so bili na trgu sv. Petra. Pomembno je bilo, da imamo novega papeža. Ljudje so se začeli objemati od veselja, vzklikali, molili, peli, klicali sorodnike in prijatelje, pošiljali sporočila ... Ob besedah »Habemus Papam« - imamo papeža, ponovno glasen val navdušenja, ki je hitro prešel v popolno tišino, da bi slišali izgovorjeno ime novega Petrovega naslednika: Kardinal Jorge Mario Bergoglio. Za trenutek se je zazdelo, kot da je množica obmolnila in se spraševala, kdo je to? Ko pa smo zaslišali ime novega papeža – Frančišek –, je sledila eksplozija veselja ter vzklikanje: "Francesco! Francesco!" Takšnega množičnega veselja še nisem doživel. Nekdo ob meni je vzkliknil: "To je delo Svetega Duha! Sveti Duh še obstaja."

Papež Frančišek je nekaj dni po izvolitvi tudi povedal, na kakšen način in zakaj si je izbral ime sv. Frančiška Asiškega. V misli in srce mu je prišlo na zanimiv način ob sami izvolitvi, ko mu je njegov prijatelj kardinal Hummes prišepnil: "Ne pozabi na revne, na uboge!"

V tem prav tako z gotovostjo prepoznavam delo Svetega Duha. Zares smo lahko že v prvih besedah, prvih gestah in prvih dejan-

jih novega papeža prepoznali odmev Frančiškove karizme: skromnost, preprostost, nasmejanost, dobrohotnost, jasnost besed, spontana naklonjenost, molitev, Kristus v središču, usmiljenje, ...

V teh potezah papeža Frančiška vidim smernice na poti, po kateri hodi Cerkev in vsak med nami v današnjem času.

To je program za preostanek leta vere in za novo evangelizacijo, o čemer je bilo že toliko napisanega. Čas je, da evangelij zaživimo v sebi in v medosebnih odnosih. Samo tako ga bomo lahko ponesli naprej, k izgubljenim, ubogim, revnim: z nasmehom, preprostostjo, molitvijo, iskrenostjo, konkretnostjo. Čas je, da Kristus ponovno postane središče. Vsak dan znova in za vedno.

p. dr. Robert Bahčič OFM, Rim

Kardinal Rode: Novi papež dobro pozna Slovence in Slovenijo

„Rece por mi en esloveno - Moli zame po slovensko“, je novoizvoljeni papež Frančišek ob kratkem srečanju v Domu sv. Marte v Vatikanu dejal kardinalu Francu Rodetu, je sporočil slovenski kardinal. Izjavo kardinala dr. Franca Rodeta ob izvolitvi papeža Frančiška objavljamo v celoti:

„Konklave 2013 je bil proti pričakovanjem eden najkrajših v zgodovini Cerkve. Tudi kardinali nismo pričakovali tako naglega razpleta. Že v petem glasovanju je bil izvoljen nadškof iz Buenos Airesa, kardinal Jorge Mario Bergoglio, ki si je, prvi v vrsti papežev, privzel ime Frančišek.

Novi papež dobro pozna Slovence in Slovenijo. Med našimi rojaki v Argentini so bili njegovi najožji sodelavci nekateri znameniti slovenski duhovniki, ki jih izredno ceni. Eden njegovih pomožnih škofov v Buenos Airesu je msgr. Vinko Bokalič, ki je slovenskega rodu. Bergoglio je med svojim potovanjem po Evropi leta 1970 obiskal tudi Slovenijo in bil teden dni gost pri lazaristih na Maistrovi ulici v Ljubljani.

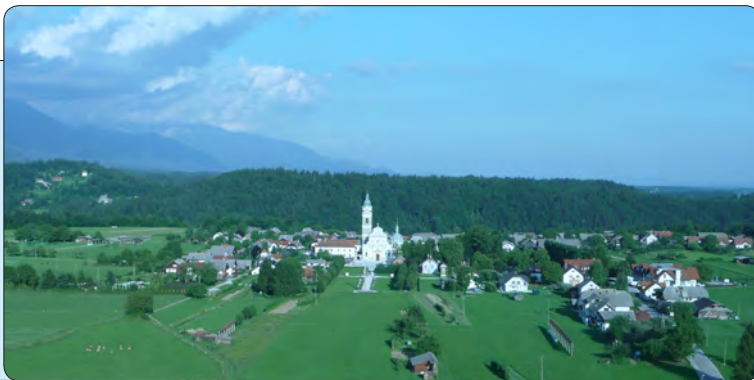
Frančišek je v petstoletni zgodovini jezuitskega reda prvi papež iz Družbe Jezusove, res da nekoliko atipičen, vendar zvest karizmi sv. Ignacija Lojolskega. Preseneča dejstvo, da si je kot papež izbral ime asiškega ubožca kot vzora pravega Kristusovega učenca, preprostega in ponižnega pričevalca evangelija. Morda je to napoved presenetljivih novosti v njegovem pontifikatu, kot nakazujejo že nekateri prvi poudarki.

Ta pontifikat bo v znamenju skromnosti, ponižnosti, preprostosti. A tudi odločnosti in svobode pred zunanjimi pritiski, kakor je to pokazal kot nadškof.

Druga novost, ki se naznanja s prihodom novega papeža, je njegovo zemljepisno poreklo. Prihaja namreč iz Latinske Amerike, kjer živi skoraj polovica vseh katoličanov. Z njegovo izvolitvijo je kardinalski zbor želel opozoriti na univerzalnost Cerkve in na odprtost do vseh narodov. Znano je, da ima prav Latinska Amerika veliko socialnih problemov, predvsem zaradi neenakosti v družbi in revščine. V svojem dosedanjem delovanju je bil kardinal Bergoglio glas ubogih in zatiranih, kar bo kot svojo skrb kot papež Frančišek razširil na ves svet.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Corjup

PAPEŽ FRANČIŠEK IN SLOVENC

V katoliški Cerkvi smo sredi marca dobili 266. papeža, ki si je nadel ime Frančišek. Leta 1936 rojeni **kardinal Jorge Mario Bergoglio je prišel v Vatikan na konklave kot nadškof Buenos Airesa**. Na večer 13. marca 2013 ga je 115 kardinalov, med katerimi je bil tudi naš rojak kardinal Franc Rode, izvolilo za naslednika Benedikta XVI. Kardinal Rode pozna papeža Frančiška iz študentskih let. V začetku sedemdesetih let ga je obiskal v Ljubljani in ostal nekaj dni z njim pri lazaristih na Taboru. Tudi pozneje sta se srečevala. Ko pa je bil izvoljen za naslednika apostola Petra, je kardinala Franca Rodeta prosil, naj moli zanj po slovensko. Še bolj je bil v zadnjih letih z njim povezan argentinski Slovenec Vinko Bokalič. Od marca 2010 je pomožni škof v Buenos Airesu. Skupaj s še petimi pomožnimi škofi je pomagal kardinalu Bergoglii pri vodenju nadškofije v prestolnici Argentine. Škof Bokalič je povedal, da se je papež Frančišek kot nadškof vedno zavzemal za apostolsko in misijonsko usmerjenost Cerkve ter k temu spodbujal tudi svoje škofo in duhovnike. Pogosto in rad je bil med ljudmi, obiskoval je župnije, bolnišnice, šole, zapore, sirotišnice in se zavzemal za uboge. Naredil je marsikaj dobrega za svojo nadškofijo, za Argentine. Škof Bokalič je prepričan, da bo zdaj s svojimi darovi služil vesoljni Cerkvi. Bil je preprost, človek akcije, nezanimiv za medije, predvsem pa predan evangeliju in Jezusovemu naročilu: „Pojdite po vsem svetu...!“ Bokalič je še povedal, da je sedanji papež zadnjič obiskal Slovenijo pred sedmimi ali osmimi leti in dodal, da ima rad slovensko potico. V svoji nadškofiji se je večkrat srečeval s Slovenci, pa tudi škofo, ki so prihajali na obisk iz Slovenije, je rad sprejemal. Dva dni po izvolitvi je

papež Frančišek sprejel našega misijonarja Pedra Opeko z Madagaskarja, ga blagoslovil in mu zaželel božjega blagoslova pri njegovem delu. Novega papeža smo z navdušenjem sprejeli tudi v Cerkvi na Slovenskem.

ŠKOF GREGORIJ ROŽMAN MED SVOJIMI

Ljubljanski škof Gregorij Rožman je umrl 16. novembra 1959 v izgnanstvu. Čeprav je med bivanjem v tujini živel v Clevelandu, je želel biti pokopan na Ameriških Brezjah pri frančiškanih v Lemontu, saj je bil tam zaradi svetišča Marije Pomagaj „najbližje“ svoji škofiji, kamor zaradi sodbe vojaškega sodišča ni smel. Po zahtevi za varstvo zakonitosti, je bil

leta 2007 postopek proti njemu razveljavljen, tri leta zatem pa dokončno ustavljen. Ker so bili izpolnjeni vsi pogoji, se je ljubljanska nadškofija odločila, da bo počival v stolni cerkvi, kjer je bil nekoč ordinarij. P. Metod Ogorevc, ki je bil kot voditelj verskega in kulturnega središča v Lemontu zadnja leta „varuh“ Rožmanovega groba, je dejal, da so se mnogi ustavljali ob njem, molili in prižigali svečke. Zanje je bil škof Rožman velik pastir, duhovnik in mučenec, kakor so pogosto dodali. Za njegov grob je vsa leta skrbela družina iz Julieta. Pater Metod je pripovedoval, kako je v minulih letih srečeval ljudi, ki jih je zaznamovalo trpljenje. Še zlasti tiste, ki so doživeli grozote druge svetovne vojne in izgnanstvo. Škof Rožman jih je daleč od doma pripravljaj na odpuščanje in na to, da so v luči vere sprejeli vsak svoj križ in trpljenje. S svojim geslom „Teža križa in plačilo“ je na nek način predstavljal in še predstavlja vso bolečino in trpljenje mnogih naših ljudi, ki se jim je zgodila velika krivica. Rojaki v Združenih državah so se po izkopu posmrtnih ostankov škofa Rožmana 7. aprila 2013 z mašo zadušnico spoštljivo poslovili od pastirja, ki je bil skupaj z njimi v izgnanstvu. Med tednom so ga prepeljali v Ljubljano

in ga 13. aprila med slovesnim bogoslužjem pokopali v kripto stranske kapele sv. Marije Magdalene v stolnici. Sedanji ljubljanski nadškof Anton Stres, ki je vodil slovesnost, je v pridigi ob krsti med drugim dejal: *»Biti pokopan v domovini med svojimi je naravna pravica, poznana že pred tisočletji. Danes jo škofu Gregoriju s spoštovanjem priznavamo in izpolnjujemo. Na to je čakal več kot pol stoletja v daljni tujini. Veliko stvari se je moralo v teh desetletjih zgoditi in spremeniti v naši domovini, da je to postalo mogoče. Zato želim v tem trenutku izreči priznanje in zahvalo vsem ljudem dobre volje – ljudem s področja zgodovinopisja, sodstva in politike – ki so s svojim pogumom in privrženostjo resnici, pravici in narodni spravi današnji dogodek omogočili. Zahvaljujem se tudi ameriškim Slovencem in še posebej bratom frančiškanom iz Lemonta, ki so ves ta čas skrbeli za njegov grob. Vsi, ki želimo našemu narodu in državi dobro, se te vrnitve veselimo. Prepričan pa sem, da se tega veseli tudi rajni škof Rožman.«* Verniki s svojimi duhovniki so za to priložnost napolnili stolnico do zadnjega kotička. Starejši so obujali spomine na svojega škofa, mlajši pa so prišli, ker se njihovi svojci leta 1959, ko je umrl, niso mogli in smeli posloviti od njega. Zgodovinarica in raziskovalka njegovega življenja Tamara Giesser Pečar je o škofu Rožmanu med drugim dejala: *„Naredil je veliko dobrega, saj se je med drugo svetovno vojno neznansko trudil, da bi pri Italijanih - žal je bil manj uspešen pri Nemcih - izprosil vrnitev ljudi iz zaporov in internacije. Pomemben mu je bil vsak posameznik. Dostikrat se je tudi zgodilo, da je imel po petdeset intervencij sočasno. Njegova podoba v zgodovini je zelo popačena; prav je, da je bil sodni proces proti njemu razveljavljen.“* Tako se je končalo skoraj sedemdesetletno izgnanstvo škofa, ki je bil ljubljanski ordinarij med leti 1930 in 1959.

SLOVENSKI MAKSIMILIJAN KOLBE

Na Gomilskem so se 10. marca spomnili sedemdesete obletnice mučeniške smrti mladega duhovnika Izidorja Završnika, ki je v mariborskih zaporih dal življenje za sojetnika. Završnik, doma iz župnije sv. Jurij ob Taboru, je bil maja 1941 predčasno posvečen v duhovnika. Po posvečenju je bil dušni pastir v Gomilskem in okoliških župnijah, ki so ostale brez duhovnika. Ker je mnogim pomagal pri prehodu v ljubljansko pokrajino, so ga Nemci v začetku leta 1942 zaprli in mučili; pozneje so ga izpustili z namenom, da bi ovajal. Ker tega ni hotel, so ga znova zaprli. Ko so na pepelnično sredo, 10.

marca 1943, med jetniki izbirali talce in je bil kot deseti v vrsti izbran tudi mlad fant Franc Žvan, se je Izidor Zavašnik, ki je stal poleg njega, ponudil, da ga zamenja. Tako je šel v smrt s preostalimi štiriindvajsetimi jetniki. Ustreljene na dvorišču mariborskih zaporov so prepeljali v Gradec in jih tam pokopali. Na slovesnosti ob obletnici tega dogodka je maševal celjski škof Stanislav Lipovšek in spregovoril o Zavašniku kot mučencu ljubezni do bližnjega. Ob tem je med drugim dejal: *„Iz te zemlje, prepojene z mučeniško krvjo, iz tega v ljubezni darovanega življenja, trpljenja in smrti klije novo življenje, za posvečenje, srečo in blagor našega naroda in Cerkve v naši domovini.“* Že pred sveto so župljani pripravili kulturni program, ki mu je sledil križev pot.

SLOVENIJA DOBILA 11. VLADO

Državni zbor je 20. marca podprl ministrsko ekipo Alenke Bratušek, v kateri je enajst ministrov in dve ministrici. Vlado, ki jo prvič vodi ženska, so sestavile PS pod vodstvom Alenke Bratušek, SD Igorja Lukšiča ter stranki DL Gregorja Viranta in DeSUS Karla Erjavca, ki sta bili tudi v vladi Janeza Janše. Finančni minister je postal Uroš Čufer, Virant je minister za notranje zadeve in javno upravo, Erjavec zunanji minister, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo je postal Stanko Stepišnik, minister za obrambo Roman Jakič, minister za kulturo Uroš Grilc, ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopač Mrak, minister za izobraževanje, znanost in šport Jernej Pikalo, minister za kmetijstvo in okolje Dejan Židan, minister za infrastrukturo in prostor Igor Maher, minister za pravosodje Senko Pličanič, minister za zdravje Tomaž Gantar, ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu pa Tina Komel. Čeprav so finančne razmere v državi kritične, vlada v prvih tednih delovanja ni prišla dlje od obljub in napovedanih kadrovskih zamenjav. Predsednik SD pa se je celo pohvalil, da je bil dosežen njihov glavni cilj: padec vlade Janeza Janše.

ODSTOPIL MINISTER MAHER

Komaj pet dni po imenovanju se je poslovil minister za infrastrukturo in prostor Igor Maher. Že dan po potrditvi nove vlade v državnem zboru so mediji razkrili, da je verjetno lastnik črne gradnje. Na njegovo mesto je prišel Samo Omerzel. Tudi ta se je v nekaj dneh znašel v nemilosti nekaterih medijev, saj je za visokega uradnika na ministrstvu postavil nekdanjega uslužbenca Darsa Antona Žagarja, ki mu je v preteklosti priskrbel domnevno

preplačane državne posle. Oba, Maher in Omerzel, spadata v kvoto ministrov iz vrst DL, vendar si je predsednik stranke Gregor Virant pri obeh vzel čas za premislek. V primeru Janeza Janše ob objavi poročila protikorupcijske komisije pa je takoj zahteval njegovo glavo in s tem tudi uspel. Omerzela je iz zapleta rešil Žagar, ki je teden dni po imenovanju sam odstopil.

SLOVENSKI „DA“ HRVAŠKI ZA VSTOP V EU

Državni zbor je v začetku aprila soglasno potrdil hrvaško pristopno pogodbo z Evropsko unijo. Predsednica vlade Alenka Bratušek je to dejanje komentirala kot dokaz, da Slovenija razume evropsko politiko sobivanja in solidarnosti kot svojo politiko. Zahvalila se je vsem, ki so pomagali in sodelovali pri tem, da je prišlo do ratifikacije - tako svojemu predhodniku Janezu Janši kot tudi zunanjemu ministru Karlu Erjavcu ter hrvaški strani. Minister Erjavec si od članstva Hrvaške v povezavi, do katerega bo predvidoma prišlo 1. julija veliko obeta. Medtem pa strokovnjak za pomorsko pravo Marko Pavliha meni, da vstop hrvaške v družino evropskih držav prinaša dobre stvari, vendar je Slovenija s potrditvijo dokumenta izgubila eno izmed zadnjih kart, ki bi ji koristila pri pogajanjih glede določitve meje na morju in reševanju drugih odprtih vprašanj.

NOVA DEŽELNA VLADA V CELOVCU

Koroška je na veliki četrtek dobila novo deželno vlado, ki jo vodi socialdemokrat Peter Kaiser. Novi deželni glavar Kaiser je po izvolitvi v deželnem zboru spregovoril tudi v slovenščini: *»Priznavamo se k jezikovni in kulturni mnogolikosti na Koroškem. Enakopravno sožitje slovensko in nemško govorečih na Koroškem, ki ima bogato kulturo, bomo spoštovali in pospeševali. To obljubljam: socialdemokratska stranka, ljudska stranka in zeleni.«* Slovenci so pozdravili napoved glavarja. V Narodnem svetu koroških Slovencev pa so dejali, da so politično krmilo dežele prevzele osebnosti, ki so se že v preteklosti izkazale kot sodobne, odprte in naklonjene slovenski narodni skupnosti. Dodaten razlog za upanje na boljše čase sta tudi Zalka Kuchling in Ljorže Dolinar, ki bosta v 36 članskem deželnem zboru zastopala tudi interese rojakov na Koroškem.

TRST ZNOVA S SLOVENSKIM ODBORNIKOM

Potem, ko je minilo četrto stoletje, ima občina Trst spet odbornika slovenske narodnosti. To je podjetnik Edi Kraus, ki je v upravi župana Roberta Cosolinija pristojen za gospodarski razvoj. Župan

je izbiro utemeljil z njegovimi podjetniškimi in menedžerskimi odlikami. Omenil je tudi Krausov čut za civilno in družbeno odgovornost. Kraus je peti Slovenec, ki je zasedel mesto v tržaški mestni vladi. Imenovanje prvega slovenskega odbornika sega v leto 1965, ko je ta položaj zasedel Dušan Hreščak. V sedemdesetih letih je v tržaškem mestnem odboru sedel Rafko Dolhar, v osemdesetih pa Dario Jagodic in Aleš Lokar.

HIDROELEKTRARNA KRŠKO

Prvega aprila je poskusno začela obratovati Hidroelektrarna Krško, ki so jo julija 2012 prvič vključili v omrežje, v letošnjem marcu pa so opravili tudi tehnični pregled njenega jezua. V času poskusnega obratovanja bodo izvedli še testiranje opreme in odzive elektrarne glede na različno vodnatost Save. Poleg tega jih čaka še poglobitev struge. Že jeseni naj bi začeli z gradnjo hidroelektrarne Brežice, za Mokrice pa še zbirajo dokumentacijo. V verigi Spodnjėsavskih elektrarn sta bili najprej zgrajeni elektrarni Boštanj in Blanca.

JANŠA IZKLJUČEN IZ PEN-a

Upravni odbor Slovenskega centra PEN je pritrdil stališču svojega častnega razsodišča, „da Janez Janša ne more biti član Slovenskega centra Pen“ in ga izključil. Razlog za to so njegova zapisana stališča, njegove izjave o pesnikih in pisateljih, o medijih, o uličnih protestih, zapisi v glasilu stranke SDS in medijih, ki so blizu stranki ... PEN mu še očita, da se od tega ni ogradil. Vse to po njihovem mnenju razkriva, da Janša ne spoštuje zaveze članov PEN-a, da bodo nasprotovali vsaki obliki zatiranja svobode izražanja, zato so ga izključili iz organizacije. Janša je v odzivu na izključitev upravnemu odboru zapisal, da je celo vojaško sodišče leta 1988 v sodbi napisalo, za katero konkretno dejanje in izjavo gre. Odbor pa ni navedel enega samega stavka, ki naj bi bil neprimeren in v nasprotju s pravili PEN-a. Janša se ob tem sprašuje ali ni temeljno poslanstvo PEN-a, da brani svobodo izražanja? Izključili pa naj bi ga ravno zaradi njegovih izjav, ki pa jih za povrh še nikjer niso navedli. Janša, ki ima sicer pravico do pritožbe, se ob tem sprašuje na kaj naj se torej pritoži? Medtem je zaradi take odločitve, ki je po mnenju mnogih politično motivirana, prišlo do razdora v organizaciji, pa tudi do izstopa vrste vidnih članov. PEN je med prvimi zapustil romanist in pisatelj Andrej Capuder, ki je bil minister za kulturo v Peterletovi vladi, pozneje pa veleposlanik v Parizu in Rimu. Kot je dejal, se je za izstop odločil v ugovor »servilni potezi

Slovenskega PEN, ki je bila izglasovana v najožjem krogu, v soglasju z zdajšnjo politično klimo, kjer sta na kocki čast in svoboda slovenskega naroda«. Iz njega so izstopili še pesnik Tone Kuntner, publicistka Alenka Puhar, tržaški pisatelj Boris Pahor, nadškof Anton Stres, Brane Senegačnik, Feri Lainšček, Igor Grdina, Drago Jančar, Niko Grafenauer, France Pibernik, Mitja Čander, Dimitrij Rupel, Jože Snoj in še nekateri.

NOVA ZGODOVINA CERKVE

Pri založbi Družina je pred veliko nočjo izšla Kratka zgodovina katoliške Cerkve, ki jo je napisal Norman Tanner, profesor za cerkveno zgodovino na univerzi Gregoriana v Rimu. Slovenski prevod je delo profesorja na Teološki fakulteti Bogdana Kolarja. Družina se je za izdajo dela odločila, ker gre za kratek, berljiv in izčrpen pregled zgodovine Cerkve. Avtor je dal pri pisanju zgodovine pomembno mesto vesoljnim cerkvenim zborom in papežem, ki dajejo smer zgodovini Cerkve, pa tudi življenju kristjanov, njihovi molitvi, študiju in prizadevanjem za življenje po evangeliju. Pri tem je skušal zajeti celotno zgodovino Cerkve, ne le evropsko.

PLANICA 2013

Finale svetovnega pokala v smučarskih skokih, ki že vrsto let poteka v Planici, je letos postregel z odličnimi nastopi slovenskih skakalcev, saj so vse tri dni stali na stopničkih za zmagovalce. Na cvetno nedeljo, na zadnji tekmi sezone, je Jurij Tepeš prišel do prve zmage v karieri, družbo na stopničkih mu je delal Peter Prevc na tretjem mestu, ki je bil na cvetni petek tretji. Oba pa sta skupaj z Robertom Kranjcem in Andražem Pograjcem slavila tudi v soboto, ko so v ekipni tekmi Slovenci zmagali pred Norvežani in Avstrijci. Organizatorji tekmovanja se medtem že pripravljajo na naslednjo sezono. V poletnih mesecih bodo letalnico bratov Gorišek povečali in razširili v zgornjem delu. S tem bodo poskrbeli, da bo imela Planica spet največjo skakalnico na svetu in vse možnosti z nov svetovni rekord. Tega si zaenkrat z dolžino 246,5 metra lasti Johan Remen Evensen. Dosegel pa ga je v Vikersundu na Norveškem.

Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman

Gregorij Rožman se je rodil 9. marca 1883 v vasi Dolinčiče, župnija Šmihel pri Pliberku na današnjem avstrijskem Koroškem. Po maturi je leta 1904 vstopil v celovško bogoslovje in bil leta 1907 posvečen v duhovnika.

Študij teologije je nadaljeval na Dunaju in ga leta 1912 zaključil z doktoratom. V letih 1913-1919 je v celovškem bogoslovju predaval moralno teologijo in kanonsko pravo. Leta 1919 se je odzval vabilu novoustanovljene ljubljanske Teološke fakultete in prevzel na njej katedro za kanonsko pravo (1919-1930). Na prošnjo tedanjega ljubljanskega škofa Antona Bonaventure Jegliča (1850-1937) je papež Pij XI. Rožmana leta 1929 imenoval za ljubljanskega škofa koadjutorja. Po Jegličevi odpovedi ljubljanski škofiji naslednje leto je postal njegov naslednik.

V desetletju pred drugo svetovno vojno je škof Gregorij Rožman razvil živahno pastoralno dejavnost in se zelo angažiral tudi na karitativnem, socialnem in kulturnem področju. Zavzemal se je za misijone in namenjal veliko skrb slovenskim izseljencem. Organiziral je dve odmevni verski manifestaciji, jugoslovanski evharistični kongres (1935) in kongres Kristusa kralja (1939). Kot cerkveni pravnik je Rožman užival velik ugled doma in v

Pogrebna svečanost za pokojnega dr. Gregorija Rožmana v ljubljanski stolnici, 13. aprila 2013.

tujini. Francoska vlada mu je 22. januarja 1936 podelila odlikovanje viteza častne legije. Svoje desetletno pastoralno delo v ljubljanski škofiji je Rožman strnil na škofijski sinodi v Ljubljani leta 1940, na kateri je s svojimi sodelavci načrtoval pastoralne smernice za naslednje desetletje (Zakonik ljubljanske škofije, Pastoralne inštrukcije za ljubljansko škofijo). Pastoralne inštrukcije, ki so še isto leto izšle v tisku, so njegovo osebno delo, zato tudi najjasneje odražajo škofovo duhovno podobo. V njih je škof Rožman celotno razvejano pastoralno delo v svoji škofiji osmislil z zahtevo po osebnem posvečevanju duhovnika. Posebno pozornost je škof Rožman namenil verskim in cerkvenim organizacijam, na prvem mestu Katoliški akciji ter verskim in katoliškim društvom ter posvaril pred organizacijami in društvi, ki so veri nasprotni, v prvi vrsti framonov, italijanskih karbonarjev, nihilistov, anarhistov in boljševikov. Izjavo papeža Pija XI. v okrožnici Divini Redemptoris (1937), »da je komunizem nekaj bistveno slabega«, in da »zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture« je pojasnil z dopolnilom, da moramo od sodelovanja s komunisti »dobro razlikovati dušnopastirsko skrb za vernike, ki so postali komunisti. Tudi njim moramo oznanjevati evangelij, tudi nje moramo ljubiti z nadnaravno ljubeznijo; vse moramo storiti, da jih rešimo. Toda ta skrb in ljubezen nas ne smeta zaslepiti, da bi se dali prevarati ali da bi pustili, da se komunisti vtihotapijo med naše vernike in zlasti v katoliška ali celo cerkvena društva« (Pastoralne inštrukcije, 137). Ta jasno načrtani pastoralni program ljubljanske škofijske sinode je razblinila druga svetovna vojna, ki je ljubljansko škofijo razdelila med nemškega (Gorenjska) in italijanskega okupatorja (t.i. Ljubljanska pokrajina). Do italijanskih okupacijskih oblasti je Rožman sicer izrazil lojalnost v upanju, da bodo spoštovale obljubljeno avtonomijo Slovencev in duhovnikom zagotovile nemoteno dušnopastirsko delo. Kot najvišja moralna javna avtoriteta v delu okupirane domovine je škof Rožman postal neke vrste advokat vseh, ki so se zaradi vojnih razmer znašli v stiski ali življenjski nevarnosti. Ne glede na versko ali svetovnonazorsko prepričanje je posredoval za zapornike, internirance in obsojene na smrt. Zavzel se je za Jude, zbiral pomoč za internirance in si preko Svetega sedeža prizadeval pridobiti od italijanskih oblasti dovoljenje, da bi smeli njegovi duhovniki delovati med interniranci v taboriščih. Pri tem pa je skrbno pazil, da italijanska

okupacijska oblast tega ne bi razumela kot sodelovanje z njo (Poročilo v Rim 1943). Nemška okupacija je bila od samega začetka agresivnejša. Nemci so z okupiranega ozemlja ljubljanske škofije izgnali vse duhovnike, zaplenili celotno škofijsko posest in škofu prepovedali vstop na okupirano ozemlje ljubljanske škofije. Tudi po kapitulaciji Italije in zasedbi celotnega ozemlja škofije so bili Nemci gluhi za škofova posredovanja. Da bi preprečil krute represalije nad civilnim prebivalstvom, je škof Rožman že v začetku vojne odločno pozval posameznike in gibanja, naj se vzdržijo slehernega nasilja. Prav zaradi oboroženih akcij proti okupatorski oblasti, katerih žrtev je bilo vedno nedolžno civilno prebivalstvo ter zaradi likvidacij številnih duhovnikov in vidnih katoličanov, je škof Rožman še zaostрил svoje stališče do komunizma. Pri nastajanju vaških straž in slovenskega domobranstva škof Rožman ni sodeloval, je pa zaradi nastalih razmer za obe gibanja kazal veliko razumevanja. Kljub nasprotovanju Nemcev in dela domobrinskih oficirjev, je domobranci zagotovil vojaške kurate. Zaradi svoje odločne protikomunistične usmerjenosti tudi med drugo svetovno vojno, se je škof Rožman 5. maja 1945 umaknil na Koroško in v naslednjih letih preko Švice odpotoval v ZDA (1948). Papež Pij XII., ki ni sprejel njegovega ponujenega odstopa kot ljubljanskega škofa, mu je zaupal skrb za slovenske izseljence in begunce. Ljubljansko škofijo je v Rožmanovi odsotnosti po pooblastilu Svetega sedeža vodil Anton Vovk, od 15. junija 1945 kot pooblaščen generalni vikar, od 1. decembra 1946 kot ljubljanski pomožni škof, od leta 1950 kot apostolski administrator in od 2. decembra 1959 kot redni ljubljanski škof. Na sodnem procesu pred vojaškim sodiščem v Ljubljani (od 21. do 30. avgusta 1946) je bil škof Rožman zaradi domnevnega sodelovanja z okupatorjem v odsotnosti obsojen na 18 let strogega zapora, izgubo državljanskih pravic za dobo 10 let in zaplenbo celotnega premoženja. Državno tožilstvo Slovenije je leta 1995 sprožilo zahtevo za obnovo procesa proti škofu Rožmanu. Vrhovno sodišče RS je leta 2007 sodbo Vojaškega sodišča iz leta 1946 razveljavilo in jo vrnilo Okrožnemu sodišču v Ljubljani v ponovno sojenje. Le to pa je leta 2009 kazenski postopek proti škofu Rožmanu ustavilo. Škof Rožman je umrl 16. novembra 1959 v Clevelandu in bil pokopan na frančiškanskem pokopališču v Lemontu.

NJENE SVETE POL URE ZASE

Zgodba – čas dogajanja: pred in po drugi svetovni vojni

Jožica Planinc

Na predvečer ivanovega so *pupe* iz vasi, med njimi tudi Kristina in njeni dve sestrični, na Stazah, ob čudovitem pogledu na cerkvico Svetega Janeza v sosednji vasi in na razvaline nekdanjega gradu Podvrčnek, nabrale ivanjščice v čast svetega Ivana, spletle iz njih venčke, si jih posadile na glave ter nato okrasile še domačije v vasi – na okna navezale šopke in se razšle, polne pričakovanj, kaj bo prinesla kresna noč.

Kaj jim bo prinesel sen kresne noči, so ugibale tri najstnice, ki so legle v isto posteljo. Hihitanja ni bilo ne konca ne kraja.

Kristina je vsak rožnik preživela počitnice pri babici, kjer je odkrivala in spoznavala vaške običaje, se z njimi poistovetila in doživeto sledila in sprejemala pristnost življenja nadgrajevanega iz generacije v generacijo. Spoštovala je duha prednikov, ujetega v še živih navadah ljudi. Tudi te dehteče ivanjske noči je mižala v postelji in v rokah tiščala ivanjščico, saj je verjela v njeno prerokovalsko moč na to noč. Vedomec ali Kresnik, Vedomec ali Kresnik, ... Kersnik ali Vedomec, Kersnik ... in je zaspala.

Ko je odprla oči, jo je prosojna svetloba zgodnjega jutra nagovorila, da se je tiho izmuznila izpod odeje, ne da bi pri tem zbudila spečih starejših sestričen Tončke in Maričke. Po prstih se je s *pada* po lesenih stopnicah pritajeno spustila do vežnih vrat, s pogledom premerila vežni temačni prostor z veliko mizo, na kateri so bile velike kozice z mlekom, ki ga je babica namolzla prejšnji večer, ter dvignila pogled k svetlobi v kuhinji, sredi katere je ugledala babico Terezijo vso v belem, z razpuščenimi sivimi lasmi do bokov segajočimi z glavnikom v roki. Take je še ni videla!! Kot gozdna vila, ki se je po nočnem kresnem plesu za pol urice ustavila, da se uredi in potem izpuhti...

»Babica!« je dahnila Kristina.

A babica je ni slišala. Kot zamaknjena je stala ob vratih v kuhinji, kjer je na stenskem prtičku z *naštikanim* napisom *Ob kresí, se dan obesí* viselo tudi okroglo ogledalo. Počasi je drsel glavnik v njeni roki z vrha glave skozi redke lase. Razčesavala je pramen za pramenom. Potem je spletala kito. Zamaknjeno kot pri obredu. Kito je na zatilju z večimi prsti zvila v svitek. Nato je čez glavo potegnila temno obleko ter se zravnila. Žarki sonca prebujajočega jutra, ki so silili skozi okno, so jo še bolj osvetlili – za trenutek je kot svečenica zamaknjena stala ob ogledalu. Tako, *njene svete pol ure zase* je mimo. O ne, ne še. Ko je tako strmela v ogledalo, v njem ni več videla le sebe, ampak so se v ogledalu zvrstile podobe vseh njenih enajstih sinov in hčera, ki jih je rodila na tej domačiji, potem pa so drug za drugim

odhajali v svet ... pomudila se je pri dvakrat tolikšnem številu vnukov in vnukinj. No, ob mislih nanje se je nasmešnila: »Ta teden moram v Trst, še prej pa po dve kokoši na Rjavče, da ju bom *na placu* v Trstu prodala in za izkupiček kupila vnukom vsakemu kaj malega, kot po navadi – čokoladice Fererro s figuricami, ki jih zbirajo. Koliko jih moram kupiti ... vsakemu eno, torej triindvajset, pa še kakšno za rezervo. Hja, vsi radi pridejo domov, ko so počitnice, in vsakega bi rada razveselila. Pa moji vnuki v Avstraliji – teh pa morda nikoli ne bom videla!« Tako je modrovala sama s seboj, ko se je ob njej znašel dedek Ivan, jo pobožal po laseh in potem po licu. Tereziji se je zdelo, da je nekaj toplega čez njeno dušo šlo. Tudi sonce jo je tedaj močneje obžarelo. V tistem hipu je bila res kot svečenica. Kristina je ganjena opazovala svojo babico – to majhno drobno ženico, ki je v sebi skrivala neverjetno moč, silno voljo do življenja za svoje otroke in vnuke, povezana z dedkom v harmonijo, zlita s preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo.

Še močneje je Kristina stisnila ivanjščico v svojih rokah, da bi postala nevidna, da bi zadržala globoki trenutek, ki je odstiral samo srčiko življenja. Dojela je, kaj je poslanstvo slehernega: nežna Ljubezen in tiha Radost, kot sta jo izžarevala dedek in babica, ki sta svoje poslanstvo skorajda izpolnila. Da, to je. In to Lepoto življenja sta na kresno jutro zasejala tudi v srce svoje vnukinje Kristine.

»Ivan, kam boš danes gnal na pašo?« je babica Terezija z vprašanjem o vsakdanjih delovnih obvezah zaključila *svoje svete pol ure*.

»V Klebenjak!« je trdno pribil dedek. »Tam blizu je izvirek Šturek, tamkaj bom lahko danes na ivanovo pil čisto izvorno vodo za zdravje.« – »In tudi tebi jo bom prinesel!« je dodal. »Saj veš, da je danes ivanje, moj god.«

Stopila sta v vežo, da bi odprla *zapašadurjena* vrata – pa sta zagledala malo Kristino, boso v sami spalni srajčki z ivanjščico v rokah.

Prvi je spregovoril dedek: »Zlati moj *luončić*, zgodaj je še, zakaj ne spiš?«

Kristina je stegnila roko in dedku Ivanu pomolila ivanjščico. »Tebi, dedek, za god!« Dedek je svojo vnukinjo nežno pobožal in si ivanjščico zataknil v gumbnico srajce.

Babica Terezija je *uodpašadurila* in na stečaj odprla dvokrilna vhodna vrata, da je svetloba z vso močjo tokrat obsijala vse tri, ki so stali na pragu domačije: dedek Ivan kot ognjeni Kresnik, babica Terezija kot Kresnikova svečenica in mala Kristina kot kresnička –

potem pa se je ta silna svetloba razlila po temačnem prostoru veže.

Prav tedaj je zapel petelin in magičnost jutra se je prevesila v vsakdanji tok življenja.

Dedek je sedem glav živine z *žajglo* vodil v Klebenjak na pašo. Babica se je vrnila v kuhinjo, si nadela črno ruto na glavo, zavezala na dva roglja v zatilju, pa še črn satenast predpasnik si je nadela – taka je bila namreč njena vsakdanja oprava, ter Kristini, ki je sedla na leseno klop ob mizi v kotu, pripravila zajtrk: belo kavo v skodeli in kos kruha, ki ga je prejšnji dan zamesila in spekla dvanajstletna vnukinja Marička iz moke, ki so jo dobili iz Amerike v paketu od moževe sestre Karoline. Tudi babičina in Kristinina obleka sta bili iz paketa iz Amerike, menda ga je poslala dedkova sestra Rozalka, ki je skupaj s sestro Karolino in tremi brati, Jožetom, Tonetom in Rudolfom, zapustila rojstno vas po prvi svetovni vojni in šla čez lužo s trebuhom za kruhom.

Ko je Kristina čez dolgo let, ko babice Terezije že ni bilo več, sedela v času okrog rjavskega opasila v juniju pod stoletno mogočno lipo na Rjavčah, v vasi, kjer je bila pri Baščevih rojena njena babica Terezija, na kraju torej, kjer je Terezija v domači cerkvi sprejela sveti krst, molila in se morda pod to isto lipo zaljubila in kasneje poročila z Ivanom, je ostro zarezalo vanjo: *Kaj je bistvo vsake žene, kaj je bila pravzaprav bit njene babice Terezije?*

- Ali v belino odeta trpeče-hrepeneča žena, z razpuščenimi sivimi lasmi, vznesenim pogledom svečenice v *tiste svete pol ure*, ko je njena duša plavala na krilih ljubezni do otrok, ki jih je nosila pod srcem, enajstkrat! ter do vnukov, vseh triindvajsetih ... Koliko ljubezni!!

- Ali ženica z masko po normah tedanjega kmečkega življenja na vasi v Brkinih: oblečena v dolgo temno

**Iz osebnega arhiva Karla Rožanca iz Sydneya:
BRKINI - Varejske pupe vsaka s svojim šopkom,
na Ivanovo leta 1938.**

krilo, čezenj črn satenast predpasnik, vedno s črno ruto na glavi, zavezano v zatilju, kmečka žena, ki gara od jutra do večera in ne utegne izraziti mehkode svoje duše, sebe?

Kdo vendarle od žena terja to brezpogojno masko za preživetje!? Vedno znova. V vseh družbenih okoljih, tako včeraj kot danes.

Odgovora Kristina nikoli ne bo vedela, a tista doživeta kresna noč v otroštvu ji je pokazala pot. Babica je v njeno otroško srce vsejala seme resnične ljubezni, radosti in lepote življenja, kar ji daje še danes moč, da v iskanju nežnosti in ljubezni pri soljudeh izza še tako ledene maske, ki oklepa dušo in obraz posameznika, prepozna v slehernem tisto *najsvetejše* v njem – to je ljubezen.

SLOVARČEK

Ob kresi se dan obesi – ljudski rek (24. junij: noč je tedaj najkrajša in dan najdaljši)

Kresnik – po slovenski tradiciji je sin ognjenega boga, častili so ga pogani

Vedomec – nasprotnik Kresnika

Sveti Janez Krstnik – častijo ga kristjani

ivanovo, ivanje, kresna noč – noč s 23. na 24. junij
pašadur – lesen kol, s katerim so zabarikadirali vrata (tedaj ni bilo ključavnic)

zapašaduriti - zapreti

Luončići muoji! (ljubkovalnica) – Otročiči moji!

žajgla – bič

puod – zgornji spalni prostori v kmečki hiši

na placu v Trstu – na tržnici v Trstu

Klebenjak, Staze – ledinski imeni na Varejah

rožnik – junij

ivanjska noč – kresna noč

ivanjščice – marjetice

Baščevi – hišno ime na Rjavčah

naštikanim – zvezenim

Mogočna večstoletna lipa na Rjavčah (naravni spomenik) še kljubuje času. Mogočna lipa pred cerkvijo na Rjavčah pozimi 2013. Dva je ne moreta objeti, stara je nad 300 let.

KOT LISTI Z DREVESA – SLOVENSKE BESEDE ODPADAJO, IZGINJAJO ENA PO ENA – PREMALO CENIMO SLOVENSKI JEZIK

Lanskoletna dobitnica Štrekljeve nagrade ddr. MARIJA STANONIK, raziskovalka in poznavalka slovenske slovstvene folkloristike

Prof. ddr. Marija Stanonik, znanstvena svétnica, roj. 23. maja 1947, Dobračeva pri Žireh, diplomirana slavistka in etnologinja, zaposlena na Inštitutu za narodopisje SAZU, leta 1993 doktorirala iz filoloških znanosti na Filozofski fakulteti v Zagrebu in 2011 na Teološki fakulteti v Ljubljani. Predavala je slovstveno folkloristiko na Univerzah v Ljubljani in Mariboru. Letos se je upokojila. Knjige, ki so izšle zadnja leta: Zgodovina slovenske slovstvene folklores (2009), Literarjenje, kronopisje in rokopisje (2010), Moški na položajih, ženske v strahu, otroci na češnjah; zasnovala je in ureja strokovno revijo Slovstvena folkloristika; poleg Štrekljeve (2012), je prejela tudi Murkovo nagrado (2000).

Duša večera v komenski krajevni knjižnici na srečanju ljubiteljev slovstvene folkloristike je bila gostja večera ddr. Marija Stanonik, lanskoletna dobitnica Štrekljeve nagrade. Gostja je v pogovoru, ki ga je vodila knjižničarka Tanja Bratina Grmek, spontano spregovorila o sebi in svojem delu. Po štirih desetletjih trdega dela se trdno in strokovno samozavestno opredeljuje za sistematizacijo nujno poimenovanje slovstvena folkloristika namesto besedne zveze ljudsko blago; zagovarja pa tudi upravičenost samostojnosti slovstvene folkloristike kot vede.

Povedala je, da je silno občutljiva na zamejsko problematiko in na vse, kar se dogaja z rojaki v sosednjih državah ter z izseljenci po svetu,

da jo je izseljenstvo zanimalo vedno, saj so kar trije strici po mamini strani pred drugo svetovno vojno odšli v svet. Stanonikova je spomnila na žlahtnost romana o izseljenstvu »Poslednji deseti bratje« pisatelja Zorka Simčiča.

»Zame je praznik, če čujem kako novo narečno besedo,« je še povedala Stanonikova. »Premalo cenimo narečja, slovenski jezik. Jaz to doživljam tako, kot odpadajo listi z drevesa, tako odpadajo in izginjajo ena po ena slovenske besede in za vsako mi je žal.«

O knjižni zbirki Glasovi, ki jo je zasnovala, jo strokovno ureja ter spodbuja zapisovalce v vsem slovenskem prostoru, tudi zunaj meja, je povedala: »V enainštiridesetih knjigah te zbirke je doslej zbranih prek 14000 slovenskih folklornih pripovedi.«

Tako je bila letos konec januarja v Ilirski Bistrici predstavitev že 41. knjige z naslovom VILE BILE (Bele vile) – Dolina Reke od Ilirske Bistrice do Zabič in Hrušice – iz zbirke Glasovi, ki jo je napisala Sabina Pugelj, strokovno uredila ddr. Marija Stanonik, izšla pa je pri najstarejši slovenski založbi celjski Mohorjevi družbi kot jubilejna deseta pri tej založbi iz zbirke Glasovi. Knjiga je izjemen dokument o bitju in žitju prebivalcev jušto na konfini - iz krajev na meji med Notranjsko in Primorsko proti Reki in Opatiji. Avtorica knjige je ob strokovni podpori ddr. Marije Stanonik prestregla besedila vseh dostopnih različic, vsebinsko in časovno žlahtnost jezikovne dediščine v njih. Tudi v jezikovni dediščini je moč duha prednikov in ne gre, da bi posameznim pripovedovalcem spreminjali njih jezik in slog pripovedovanja, njih bit. V Besedi h knjigi je ddr. Stanonikova takole zapisala: »Dokaz, da tukajšnje območje še ni pretrgalo s pravadno duhovno dediščino, je na 607 straneh zbranih 861 spominskih pripovedi v narečju 156-tih pripovedovalcev iz 32-tih vasi. Kakšno zvočno bogastvo! Berite, naglas jih berite, slovenski rojaki! Tu se učite ljubezni do naših narečij! Knjiga VILE BILE utegne biti enkratno darilo izseljenim rojakom po svetu.«

Koliko tovrstne slovstvene in duhovne dediščine hranijo v sebi kot biser – spomin na prvotno domovino Slovenijo rojaki po svetu?! Morda se bo našel kdo, ki bo te kosce osebne slovenske zgodovine avstralskih Slovencev zapisal, morda zbral v knjigi, ki bo čez 100 let zlata vredna, bi vzhičeno spodbujala ddr. Marija Stanonik, znanstvenica, ki že več desetletij postavlja temelje slovenski slovstveni folkloristiki, živi in gori za slovenstvo v domovini, zamejstvu in po svetu. **Jožica Planinc**

Obisk v Avstraliji

Pred petnajstimi leti sva se z možem vrnila v domovino Slovenijo in se naselila v Šempetru pri Gorici. To je najtoplejši kraj v Sloveniji, kjer skoraj ne poznajo zime in je ozračje podobno kot v Melbournu. Tu sva se dobro počutila, sosede so naju lepo sprejeli in počutila sva se res doma. A prišla je bolezen in po dolgih desetih letih sem ostala sama. Vedno sem si želela še enkrat obiskati Avstralijo in želja se mi je uresničila. V lanskem oktobru sem odpotovala in preživela tri nepozabne mesece pri sorodnikih v Melbournu. Lepo se je bilo srečati s sorodniki, prijatelji in znanci; obujali smo vesele in žalostne spomine na štiri desetletja, ki sem jih preživela v Melbournu v Avstraliji.

V času mojega obiska sem se ob nedeljah redno udeleževala slovenske maše v Kew, a pogrešala sem prijatelje, s katerimi smo se pred leti srečevali po maši - eni so bolni, drugi so že odšli v večnost, zaradi tega se pozna tudi manjša udeležba pri maši.

Na božični večer sem se udeležila polnočnice, ki je bila na prostem pred lurško votlino. Vse je bilo lepo okrašeno in jaslice so bile čudovite. Pevci so lepo prepevali božične pesmi, nebo je bilo jasno brez oblaka in zvezde na nebu so migljale in pozdravljale božično noč.

Udeležila sem se tudi romanja v Penolo, to je mesto v Južni Avstraliji, oddaljeno petsto kilometrov od Melbournu. V tem mestu je poučevala prva avstralska svetnica, sv. Mary MacKillop. Vožnja je bila lepa in družba odlična, veliko smo prepevali in molili. Med vožnjo smo občudovali lepo in zanimivo avstralsko pokrajino. Kljub sušnemu obdobju je bil preteklo leto dober pridelek žita, ki je še čakalo na žetev. Med postanki smo si ogledali zanimive kraje, vinograde, jezera in prelepe nasade hortenzij. Zelo hitro so minili trije meseci in morala sem se posloviti.

Želim se zahvaliti Mileni in Cvetotu Birsu za vse usluge, ki sta mi jih nudila v času mojega bivanja pri njiju. Zahvaljujem se tudi Rozi Urdih in družini Saksida. Lep pozdrav vsem, s katerimi sem se srečala, poseben pozdrav patru Cirilu Božiču in misijonarki Mariji Anžič za vso organizacijo romanja. Ostali mi boste v lepem spominu. Bog vas živi!

Marica Birsu, Šempeter pri Gorici, Slovenija

Spomini na Avstralijo

Na prijazno povabilo strica Franca in tete Štefke Hudina iz Canberre sva se s sestrično Mojco 25. januarja 2013 za dober mesec poslovili od svojih najdražjih v Sloveniji in se odpravili na dolgo pot proti Avstraliji. Potovanje je bilo sila zanimivo in glede na to, da sva se veliko pogovarjali, je tudi hitro minilo. V zgodnjem nedeljskem jutru, 27. januarja 2013, sva pripotovali na letališče v Sydney in najine oči so

se ozirale naokrog v želji, da čim prej zagledava strica in teto. Z besedami se ne da opisati trenutka, ko smo se zagledali, si planili v objem ter jokali od sreče in veselja. Sedaj že tretji teden preživljamo skupaj vsak trenutek. Vozita naju naokrog, nama razkazujeta vse znamenitosti te dežele in naju razvajata na vse možne načine. Preko njiju spoznavava način življenja daleč od doma. Tako sva imeli možnost videti in spoznati glavne znamenitosti Melbournu, pa tudi njune drage slovenske prijatelje.

In kar nama je bilo najlepše ter hkrati v največjo čast je to, da sva bili 2. februarja 2013 udeleženi pri sveti maši v slovenski cerkvi v Kew v Melbournu. Tega dne sta draga stric in teta prejela blagoslov s strani patra Cir-

ila Božica za njunih 50 let skupnega življenja. Bilo je nepozabno in do solz ganljivo. Po končani sveti maši se je v dvorani ob cerkvi odvijal prelep kulturni program v počastitev slovenskega praznika – Prešernovega dne. Z odra so odmevale prekrasne slovenske pesmi in naši Slovenci so dokazali, da jih domača pesem spremlja vsepovsod in, da ne bo nikoli izumrla. Ogledali smo si tudi prekrasno slikarsko razstavo, ki so jo pripravili trije slovenski likovni umetniki, živeči v Melbourneu.

Tudi Sydney nama bo ostal v prelepem spominu. Kajti prekrasno mesto je, obdano za mnogoterimi naravnimi lepotami in znamenitostmi.

Prijetno je spoznanje, kako močno in srčno se povezujejo vsi Slovenci, živeči v Avstraliji in kako znajo ohranяти vso tradicijo in običaje, ki jim je dala rodna

zemlja. To sva z Mojco srčno začutili v slovenskem klubu v Canberri, kjer so naju vsi prisotni prijazno sprejeli in nama zaželeli prijetno dobrodošlico. Veliko smo si imeli za povedati, pa tudi prepevali smo pozno v noč.

Dnevi in tedni hitro minevajo in 1. marca bo nastopil trenutek slovesa. Težko bo in solze bodo zopet tekle. Tokrat solze žalosti. A v srcu bo ostalo upanje, da se z dragim stricem in teto zopet kmalu vidimo pri nas, v Sloveniji. Do takrat pa naju bodo z Mojco vezali nanju najlepši spomini in trenutki, ki smo jih preživeli skupaj. S hvaležnostjo v srcu se bova povzpeli daleč med oblake, jima v mislih še enkrat pomahali, prav tako pa tudi vsem slovenskim prijateljem, živečim v Avstraliji.

Ida in Mojca iz Slovenije

My first Slovenian Easter

Greetings from Slovenia! I hope that Misli readers had a lovely Easter. I certainly had a lovely first Easter with family. I had my first traditional Slovenian Easter with lots of ham with horseradish, boiled eggs and too much potica. I had never had an Easter with such food except for potica. It is nice to learn new things about Slovenian culture that I did not know before.

It is meant to be the end of winter here and the beginning of spring, but we had snow over the Easter weekend! It is refusing to leave and everyone here is hoping that spring will arrive soon. There apparently has not been snow in April for over fifty years in Slovenia. Often I go on Sunday walks with my relatives - on our last walk we went to Kum - I can't wait until the mountains are covered in spring flowers that I have heard about and not snow - the snow trails known as gas are hard work! In February I was lucky to meet with Blanka Gungl and her husband Ted from my Geelong Slovenian Club in Australia - it was great to see a familiar face! I spent the day with them and a family friend Alex being shown around Maribor. Blanka took us to the ski runs where I had been a few weeks ago for the Golden Fox. We had a lovely lunch and had a picturesque walk around the quiet city of Maribor. And of course we had a look at the oldest vine in the world. The day was finished with a lovely meal accompanied by cellar schnapps with Blanka's family. I had a chance to practice my Slovenian. At the halfway mark of my Slovenian adventure I had expected to have picked up more of the language -

Jessica in stric Milan Runtas.

it is very challenging and at times I felt like I have not accomplished much at all. But in the last month or so, things are starting to click - slowly but surely. I think that living with relatives has helped immensely. I doubt that I would watch as much Slovenian television or had as many conversations if I had been living on my own - I am very grateful to them. I am starting to understand a lot more and my speaking is improving. I recently had to do a radio interview for school and I was shocked that I understood the questions and that I had an answer for everything. I made grammar mistakes, but I believe I was understood! I am hesitant to share the link, but as you have shared much of my journey already, if you are interested, you may listen to the interview at <http://www.rtv slo.si/radioprvi/prispevek/10488> I am the third student. Excuse my errors and I hope that you hearing how far I have come! Stay safe and well, I look forward to giving my next update very soon. ***Lep pozdrav, Jessica Bassett, Slovenia***

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

TEMPUS FUGIT – ČAS BEŽI, pravi latinski pregovor in že spet je treba poročati za Misli. Najprej se moram zahvaliti za obiske, dobre želje in molitev za moje okrevanje po operaciji na hrbtu. Operacijo sem imel v bolnišnici v Westmeadu, nato pa sem bil na rehabilitacijski kliniki. Dva tedna po rehabilitaciji sem bil gost Saše in Dušana Lajovica. Hvaležen sem njima in pomočnicam, ki so skrbele zame.

Zahvaliti se moram vsem našim dobrotnikom, ki so se odzvali na prošnjo za ureditev mojih in pisarniških prostorov. Ko sem se vrnil iz bolnišnice, je bila soba in vse drugo že pripravljeno. Veliko se jih je oglasilo in so darovali v denarju, drugi pa s svojim časom in delom pri tem projektu, ki je zahteval tudi veliko obrtnega znanja in spretnosti. Marsikdo je pripomnil, da bi morali to storiti že pred desetletji, ko se je gradilo naše versko in kulturno središče. Mislim, da smo ujeli zadnji vlak, saj cene gradbenega materiala rastejo, mi pa se staramo in vsak mora poskrbeti za svojo družino. Vsem, ki so bili kakorkoli udeleženi, iskren Bog plačaj. Vseh se spominjamo v molitvi in pri sveti maši.

Letošnji postni čas je bil v znamenju pričakovanja novega papeža potem, ko se je papež Benedikt XVI. odpovedal tej službi zaradi pešanja pri vodenju Cerkve. Za veliko noč je bil izvoljen papež, ki si je izbral ime Frančišek. Do izvolitve je bil nadškof in kardinal v Buenos Airesu. Kot vsako leto smo tudi letos imeli v

Merrylandsu sveti križev pot vsak konec tedna, kot tudi skupnega s sodelovanjem mladine na 5. postno (tiho) nedeljo. Opravili smo tudi vse obrede velikonočnega tedna in tradicionalno pirhovanje.

Na velikonočni ponedeljek, 1. aprila 2013, je odpotoval v domovino pater Darko Žnidaršič na provincialni kapitelj, kjer je zastopal slovenske frančiškane iz Avstralije. Po kapitlju si bo privoščil še par tednov počitka pri bolehnem očetu v Trziču. Vrnil se bo sredi majnika. Želimo mu srečen povratek.

Pater Darko je pred odhodom uredil velikonočnega **Rafaela**, ki smo ga tik pred veliko nočjo s pomočjo

Fotografiji desno:

Pri blagoslovu zelenja - pater Valerijan se je že kar postavil na noge.

Bralci pasijona na cvetno nedeljo v Merrylandsu: Jože Košorok, p. Darko Žnidaršič, Danica Petrič, Jože Mavrič, Franc Mramor in Toni Šajn.

Florijana Auserja in Fredija Brežnika, ki ga je stiskal, oddali na pošto, da ga je večina rojakov prejela za praznike. Pri pakiranju in pripravi imamo težave, saj ga je težko stisniti na predpisane milimetre, saj za vse kuverte, ki so nad 5mm, plačamo dodatno poštnino.

Projekt Compassion: Prosim vas, da čim prej vrnete šparovčke, da zaključimo nabirko in potem znesek pošljemo na Caritas Australia, ki skrbi za projekt.

Prosim vas, da pošiljate pošto na poštni naslov: PO Box 280, Merrylands NSW 2160, poštni nabiralnik pred hišo na 311 Merrylands Road je nezanesljiv in nevaren tako pred dežjem kot tatovi.

KRST

TYLER JOSEPH CARRIGAH, rojen 20.09.2012. Oče Brett Andrew, mati Natalie roj. Andrejaš. Botri so bili Rudi in Tanya Črnčec ter James Andrejaš. Sv. Rafael, Merrylands, 23. marca 2013. Čestitke novokrščencu, staršem in botrom.

POGREBI

ALBINA MAVRIČ roj. KRAJNIK je umrla 12.02.2013 je v Waratah Hospice v Newcastlu v starosti 81 let. Bila je poročena z Andrejem Emilom, ki je umrl pred nekaj leti. Pokojna Albina je bila rojena v Volčah (Volčanske Rute). Pogrebna maša je bila opravljena ob lepi udeležbi rojakov v stolnici Srca Jezusovega v Newcastlu. Pokopana pa je bila isti dan na Southgate pokopališču v Newcastlu 22.02.2013. Pokojnica zapušča štiri otroke in šest vnukov, brata Maksa Krajnika, v družini je bilo 12 otrok. V domovini so še živi štirje polbrati in polsestre. Albina je več let bolehal za rakom in od te bolezni tudi umrla. Pred smrtjo je prejela sv. zakramente in odšla pripravljena s tega sveta.

STANISLAV JAKLIČ je umrl 15.02.2013 je na svojem domu v Albion Parku. Rojen je bil 28.09.1928 v Dolah pri Litiji. V družini je bilo sedem otrok. Pokojnik je prišel v Avstralijo leta 1957. Kmalu nato se je v stolnici v Wollongongu poročil z Marijo, rojeno Lebar, ki je po rodu iz Gornje Bistrice v Prekmurju. Stanko je bil do upokojitve zaposlen v tamkajšnji železarni. Poleg žene zapušča hčerko Ano in sina Stanka mlajšega, doma pa še sestro Lojzko in Milko. Pogrebna maša je bila opravljena v tamkajšnji cerkvi sv. Pavla 22.02.2013. Pokopan je na krajevnem pokopališču v Albion Parku.

SINATRA GJIKOSKI je umrla 12.02.2013 v Cronulli NSW. Rojena je bila 07.12.1978 - doživela je komaj 34 let. Bila je hčerka Vasilija in Nade, rojene Kotnik. Sinatra zapušča hčerko Faith Gjikoski, Antonija Brižič ter brata Jovana in Kristjana Gjikovski ter Marijo Ogilovič z družino. Pogrebne molitve so bile opravljen pri sv. Rafaelu v Merrylandsu 20.2.2013. Pokopana je bila v grob mame Nade, v bližini starih staršev Ignaca in Marije Kotnik na slovenskem pokopališču Rookwood.

Velikonočna procesija.

CVETNA NEDELJA - piše Martha Magajna

Cerkev in stanovanje za cerkvijo nam je uspelo preurediti, preden so se začeli veliki prazniki, hvala Bogu in pridnim delavcem, prostovoljcem in pomočnikom. Tudi obiski p. Valerijana v zavodu za rehabilitacijo so se že končali, čeprav bi mu bilo verjetno potrebno še malo več pomoči pri izvajanju dodatnih rehabilitacijskih razgibavanj, ki bi jih moral po navodilih strokovnjakov iz zavoda opravljati doma. Kakor vedno, so bile na razpolago butarice in po blagoslovu zelenja na dvorišču, se je procesija napotila v cerkev, kjer so bralci pasijona dramatično predstavili zapis Jezusovega trpljenja.

VELIKONOČNI PRAZNIKI

Za velikonočne praznike se v našem verskem središču zberejo stari in mladi iz slovenskih družin, še posebno pa starejši, med katerimi mnogi zaradi starosti ali bolezni ne morejo več redno prihajati v družbo rojakov. Na velikonočno nedeljo smo se že navsezgodaj srečali pred cerkvijo sv. Rafaela z verniki iz italijanske skupnosti, ki je imela v naši cerkvi zgodnjo mašo in so nam na poti iz cerkve z nasmehom zaželeli vesele praznike v italijanskem jeziku. Pri prvi svečani maši in velikonočni procesiji je pel mešani zbor, skupaj smo pa občudovali našega patra Valerijana, ki je po težki operaciji pogumno korakal v procesiji.

Pri drugi velikonočni maši je prepeval dekliški zbor Južne Zvezde. Njihova pevovodkinja Carmen je bila zaradi bolezni v družini odsotna, na pomoč pa jim je priskočil Justin Mc Anulty s kitaro in nastop je bil velik uspeh. Justin Mc Anulty je mlad Avstalec, poročen s Slovenko Kristino iz družine Sedmakovih. Justin dela tudi kot član odbora Slovenskega društva Sydney, ureja društveno spletno stran, vsa družina s tremi otroki vred pa tudi dela kot dežurni v dvorani verskega središča Merrylands, kadar so na vrsti, da postrežejo z domačim pecivom, kavo in čajem. Sodelujejo tudi pri miklavževanju in drugih svečanostih, mlajša dva otroka pa včasih pomagata kot strežnika pri sv. maši.

p. Valerijan

Danica Šajn, Danica Grželj, Justin Mc Anulty, Rebeca in Perina Keen na koro na velikonočno nedeljo.

PIRHOVANJE: Pri jutranji sveti maši na velikonočni ponedeljek smo malo zaskrbljeno gledali patra Valerijana, ki je sam opravljal sveto opravilo, saj je moral pater Darko na dolžnost v Canberro, vendar je šlo vse po sreči. Kakor vsako leto, se je tudi letos po sveti maši na velikonočni ponedeljek v cerkveni dvorani zbralo kar veliko število rojakov na praznovanje pirhovanja. Pridne gospodinje pod vodstvom Mojce Kovač so pripravile dobro domače kosilo z velikonočno šunko in 'pohanimi svinjskimi kotleti'. Sekali smo pirhe in bogata loterija je razveselila veliko srečnih dobitnikov. Proti koncu pirhovanja smo še zaželeli srečno pot patru Darku, ki se je kmalu po kosilu odpravil na letališče, na pot v domovino, kjer bo najprej po službenih dolžnostih, nato pa še po krajšem dopustu ostal do srede drugega meseca. Pri nekaterih obiskih v drugih krajih, kot so Newcastle in Canberra, ga bo med tem zamenjal g. Eddie Sedevčič, saj je za patra Valerijana samega dela več kot preveč.

Martha Magajna

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBTSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

Telefon/Fax: 03 9853 7600
e-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure in vsak prvi in tretji
četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.

**Naslov: 19 A'Beckett Street
KEW VIC 3101**

VOŠČILO

28. februarja je praznovala **80. rojstni dan** naša somolilka v molitveni skupini, **gospa IVANKA ŽELE.**

2. oktobra 2013 bo naša molitvena skupina Srca Jezusovega pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu-Sydney, slavila 24 let. Ivanka je le malokateri četrtek izostala od molitve. Redno tudi moli naprej rožni venec ob pogrebih.

Hvala Ti za Tvojo zvestobo, za vse žrtve in molitve! In naj Te ljubi Bog ohranja v naši sredi še na mnoga leta. Povem naj še to, da Ivanka pri 80 letih še vedno živi zelo aktivno. Kot prostovoljka dela v bolnišnici Westmead in na sodišču v Parramatti. Tam s prijateljico strežeta kavo in čaj in prodajata loterijske lističe. Le tako naprej, Ivanka!

Vedno nasmejani Ivanki ob njenem prazniku voščim v imenu vseh članov molitvene skupine, iz srca vse najboljše!

Danica Petrič

Prijazno povabilo

Vse rojake širom Avstralije
vabim na grob v kapelo
naše avstralske svetnice Mary MacKillop,
ki je v North Sydneyu.

Tam si lahko ogledate tudi muzej o njenem
življenju in delu. Tam lahko tudi prenočite (soba
s kopalnico za eno osebo je \$95.00);
rezervacije: 02-8912-4800.

Istočasno si lahko ogledate
lepote in zanimivosti Sydneya.

Za več informacij se lahko obrnete
na Danico Petrič ali Mary MacKillop Place,
7-11 Mount Street, North Sydney NSW 2060,
tel: 02 6128912-4814;

Email: mmpevent.bookings@sosj.org.au
www.Marymackillopplace.org.au
www.anderledylodge.org.au

Nepozaben izlet v Canberro

V nedeljo, 10. marca 2013, smo se člani in prijatelji Slovenskega društva Sydney odpravili z velikim avtobusom (ki je bil čisto poln) na obisk in trgatve v Slovensko društvo v Canberri. Najprej nas je vse zelo veselilo, da smo si smeli ogledati slovensko ambasado, kot prva večja skupina v tej novi hiši, ki predstavlja Slovenijo na avstralskih tleh. Zelo prisrčno sta nas pozdravila in sprejela dr. Milan Balažič in njegova žena Nina. Po ogledu vseh prostorov ambasade (ob 20. obletnici obstoja samostojne Slovenije in danes mesto Canberra slavi 100. rojstni dan!) nas je s kavico in sokom postregla Jožica Koštrica. Tudi slikali smo se za spomin, "eno gasilsko" seveda. Na ambasadi smo se zadržali malo več kot eno uro in nato nas je naš šofer Žiko zapeljal na Slovensko društvo Canberra, kjer nas je kot skrbni oče pričakal predsednik g. Franc Čulek s svojo ekipo marljivih čebelic v kuhinji, za barom in drugod.

Najprej smo se z avtobusa šli pohladiti pod brajdo in seveda malo zobat sladko grozdje. In ko so črnci, ki

so imeli sv. mašo in svoje družanje iz dvorane odšli, so naši možje složno s Canberčani postavili mize, stole in kot bi mignil "mizica pogrni se", smo že jedli dobro slovensko kosilo. In stregla sta nas med drugim tudi mladi harmonikar Simon in njegova sestra Mateja Koštrica s svojo pridno mamico in babico. In g. Čulek nam je na mize prinesel pravi briški merlot in ker nisem ravno poznavalka vin, mislim, da je belo vino bilo rizling, tudi iz Slovenije, (in še za na pot so nam dali Laško pivo!). Pa zaplesali smo ob zvokih Simonove harmonike in seveda sem kar poskočila za Janezom in se zavrtela. Pa "bumf me je zaštitilo" v levo nogo, ki me je pa malo bolela že tri tedne. A zdaj kot da se je nekaj utrgalo v gležnju. No, pa ni problema, ki ga danes zdravniki ne bi znali rešiti in Stanžek bi ne bil kar je – vesel in dobre volje še naprej. Hvala Mancu Bogataj, ki mi je nogo povila! Ob 4. uri popoldan, ko smo se po dobrem kosilu nekateri tudi naplesali, smo pa šli ven: dr. Balažič, g. Čulek in g. Šernek so posadili novo trto, katere sadiko so dobili iz Melbournea, oni pa so najstarejšo trto prinesli iz Maribora. Tako imajo zdaj to čudo najstarejše trte tudi v Canberri. In posajena je bila pri 30 stopinjah.

Upam, da bomo drugo leto spet povabljeni na trgatve v Canberro in da bomo opazovali in spremljali rast novo posejane trte. Ob 5. uri popoldan smo vzeli slovo od prijaznih rojakov v Canberri, sedli v avtobus in se odpeljali proti domu. Klepeta, smeha in dobre volje sploh ni bilo konca in mi doma v Wetherill Parku smo rekli hvala še g. Žiku, ki nas je vozil in seveda iz srca hvala Štefanu in Ani Šernek za vso skrb in organizacijo tega lepega izleta. Upam, da bomo kmalu spet kam šli! Človek se na takšnem izletu tako iz srca nasmeje in si napolni baterije za jutrišnji dan.

**Lepe pozdrave
iz Merrylandsa,
Sydney
in Bog vas živi!**

**In Canberčani,
spet vas obiščemo,
ko bo pri vas slov-
enski mladinski
koncert, 5. oktobra
2013.**

Danica Petrič

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

Praznovanje pustne tradicije - maškarade in Valentinovo smo imeli v nedeljo, 17.3.2013, ob 2. uri popoldne. Bilo je 16 našemljenih in od teh so trije dobili denarne nagrade, otroci pa so dobili po \$5. Nagrajenci so bili: Mirko Kolac, Adrijan in Kresvel Rebeka. Gospa Ana Šernek je pripravila čokoladne rože za naše zaljubljenca na Valentinovo. Škoda, da jih nismo kupili še več, ker jih je na žalost zmanjkalo. Bomo pripravili za drugo leto več. Restavracija je bila odprta od 12. ure dalje. Servirali smo sto kosil. Popoldne nas je bilo na zabavi med 180 in 200. Bil je vesel in uspešen popoldne. Nastopil je ansambel The Masters. Odšli smo domov polni veselja in zadovoljstva pustnega običaja in Valentinovega. Se vidimo drugo leto!

Pred meseci so me člani našega društva vprašali, da bi se lahko **odpeljali na obisk Slovincem**. In res sem govoril s Francem Čulekom in sva se dogovorila, da jih obiščemo v nedeljo zjutraj, 10.3.2013.

Obvestilo sem poslal na Radio SBS ter omenil sem še na klubu, ko smo imeli Prešernovo proslavo in v štirih urah se je prijavilo 49 potnikov. Nekateri so se še naknadno prijavili in napolnili smo 56 sedežni avtobus. Na žalost nas zaradi operacije ni mogel peljati Marjan Cesar. Dobili pa smo izkušenega šoferja Žika. Po rodu je Srb. Vsi smo bili zadovoljni z njim.

Potovanje smo začeli v nedeljo ob 7. uri zjutraj.

Najprej smo se ustavili na slovenski ambasadi v Canberri. Nekaj dni prej sem telefoniral in povedal, da pridemo na trgatve na slovensko društvo in, da bi obiskali tudi veleposlaništvo RS. Dobil sem odgovor, da se obiska zelo veselijo. Res smo prišli ob 11. uri pred vhod in, ker sem bil vodič naše skupine in predsednik Slovenskega društva Sydney, sem prvi stopil in potrkal. Na veliko začudenje je prišla gospa Nina in me je prisrčno objela ter zaželela dobrodošlico. Prišel je tudi veleposlanik dr. Milan Balažic, me je objel in vsakemu članu naše skupine stisnil roko. Pozdravil nas je in dejal, da je to prva tako velika skupina Slovencev v Canberri. Postregli so nam s prigrizkom in pijačo ter s ponosom razkazali prostore ambasade. **Nadaljevali smo do slovenskega društva Canberra, kjer nas je pričakal predsednik Franc Čulek s svojimi**

delavci. Imeli smo okusno kosilo, ki so ga pripravile pridne kuharice. Postreženi in obdarjeni smo bili z dobrim vinom. Ob zvokih tamkajšnjih godcev, Simona Koštrica, Lojzeta Kavaša in Lojzeta Gominška smo tudi zaplesali.

Nato smo šli obirat grozdje in nekateri na plesišče. Prišel je za nami tudi veleposlanik in se je poveselil z nami. Bil sem zelo presenečen, da sem bil povabljen, da z veleposlanikom in predsednikom Francem Čulekom posadimo cepič mariborske najstarejše trte. Cepič je bil poslan iz Melbourn. To je bil zgodovinski dogodek pri slovenskem društvu Canberra. Podpisali smo se na lopato, ki je bila uporabljena pri sajenju. Dr. Milan Balažic je bil videti zelo zadovoljen, da je lahko klepetal s slovenskimi rojaki to popoldne. Mi pa smo se zahvalili za lep dan in se poslovili ter se odpravili nazaj domov v Sydney. Prisrčna hvala predsedniku Čuleku in pridnim delavcem in muzikantom za tako lepi popoldan, ki ste ga delili z nami, člani slovenskih društev Canberra in Sydney. Prihodnje leto pa se zopet vidimo. No, hvala Bogu, srečno smo prišli na naše priljubljeno društvo Sydney. Zahvala našemu šoferju Žiku. Prav tako lepa hvala vsem članom naše skupine za pridno sodelovanje s predsednikom Štefanom Šernekom. Naslednji izlet bo v Hunter Valley.

V nedeljo, 17.03.2013, smo imeli Jožefovanje. Od dvanajste ure dalje smo imeli odprto kuhinjo in nato ples do 6. ure zvečer. Čestitali smo za god vsem Jožetom in Jožicam. V imenu društva smo jim podarili steklenico belega in črnega vina. Bilo je pet moških in štiri ženske. Praznoval je tudi pater Valerijan Jenko, ki ima krstno ime Jože. Ta dan je s svojo družino in prijatelji praznovala svoj 70. rojstni

dan tudi gospa Pupaher. Čestitali smo ji in ji zapeli "Kol'kr kapljic tol'ko let, Bog ti daj na svet živet".

V imenu društva Sydney čestitke gospe Pupaher, da bi bila zdrava in vesela kot vedno.

Mirko Lukežič je prišel s svojo družino in prijatelji, ki so prišli k njemu na obisk iz Kanade, na kosilo in ples. Vsi so bili veseli in dobro razpoloženi ta dan. Tako, da je pri našem društvu vedno lušno in veselo. Za ples in zabavo je nam postregel ansambel Alpski odmevi.

Fotografije so objavljene na strani 47.

„Počuti se kot doma!“

Lepo je bilo znova srečati deželo, kraje in ljudi iz minulih let. Verjetno ni vsega kriv vozniški izpit, ki sem ga moral podaljšati. Še drugi razlogi so bili in ker so se nekako ujeli, sem se sredi februarja znašel na letališču v Melbourneu. Prišel je p. Ciril in me odpeljal po znani poti. Kot da bi po dolgem času prišel domov. Že prvo jutro sem se še v mraku spustil do Yarre, obhodil znane poti in odkril nekaj razlik. Ljudje se skoraj ne pozdravljajo več, ob zoženem delu struge so se naselili netopirji, prvič sem srečal kenguruja ... Prišla je nedelja in maše v Kew, Geelongu in St. Albansu. Spremljal sem p. Cirila in Marijo. Srečal veliko znanih ljudi, se ustavil v bolnišnici in dveh klubih. Potem so prišle na vrsto Misli in moja rubrika, ki je doma nisem mogel končati.

Po nekaj obiskih in prešanju grozdja sem prvič odšel v divjino Wilsons Proma. Požari in poplave so naredili kar nekaj škode, a še vedno se je lepo ustaviti zlasti v tistih predelih, kjer se ustavijo le redki. Dve noči z wombati, kenguriji in zvezdami na jasnem nebu. Pa ure hoje po plaži, peščenih sipinah in skalnatih stezah, ki se včasih dvignejo tudi več sto metrov nad morjem. Vrnil sem se tik pred poroko. In bila je prva postna nedelja. Cerkev z novim križevim potom, ki ga danes riše življenje sredi več milijonskega Melbournea, pa stoletnica polna moči in volje do življenja. Začela se je Slomškova šola, zato tudi blagoslov učencev in njihovih torb.

In spet so prišle na vrsto Misli, razna poročila, pa pisma ... in noč brez spanja. In končno tiskarna, za njo pa spet divjina. Divji valovi, hribi in deževni gozdovi. Pogreb, praznovanja, razni obiski in že je minila polovica dopusta. Vzel sem si čas za arhiv, odkrival stvari, za katere prej ni bilo časa. Zaman iskal nekatere revije in zapise, ki sem jih sam začel zlagati na police ... Po nedelji sem se odpravil na kmete.

Gisborne, Mt. Macedon in Bendigo. In ko sem se vrnil, so bile Misli gotove. Še vedno v isti tiskarni, le pakiranje se je precej spremenilo.

Pot do Adelaide je vodila skozi gozdove, do morja

V nedeljo, 14.04.2013, smo imeli od 12. ure naprej kosilo in nato ples ob zvokih Thirolian Echoes.

V nedeljo, 28. aprila 2013, bo od 12. ure naprej kosilo in nato ples. Igrali bodo The Masters.

V nedeljo, 12.05.2013, bo kosilo kot po navadi in nato praznovanje materinskega dne. Imeli bomo kratek kulturni program, ki se bo začel ob 3. uri popoldne. Za ples in zabavo bodo poskrbeli člani ansambla Alpski odmevi.

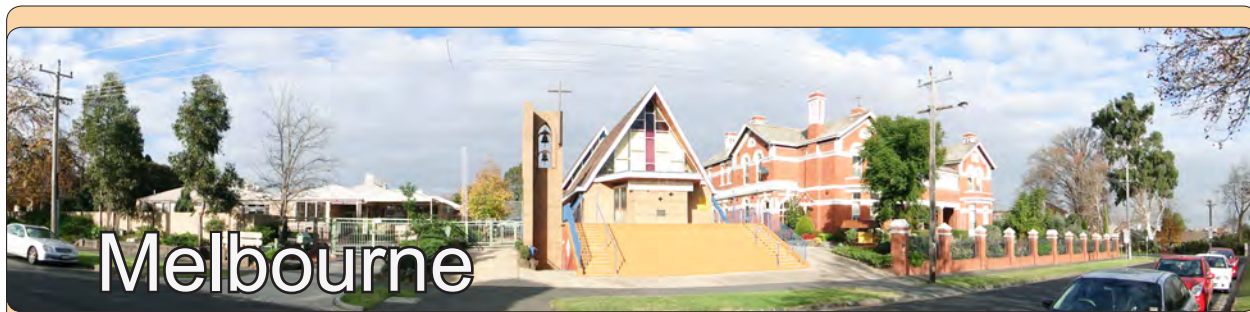
in spet nazaj med zasajene borovce, med vinograde, mimo Penole z že zaprto cerkvijo in pozno ponoči do Svete Družine in p. Janeza. Še en kraj, kjer sem bil nekaj časa doma in tudi tokrat. Prvi petek je „kriv“, da sem pri maši in križevem potu srečal še del tamkajšnje skupnosti. Kmalu sem bil spet na poti, tokrat tudi preko noči do naslednjega jutra. Spet sem bil med papirji, ki govorijo o desetletjih slovenske zgodovine na peti celini.

Še zadnjič sem krenil na pot, tokrat v Sydney. Bežno sem srečal p. Valerijana in p. Darka ter nekaj zanimivih ljudi. Pozdravil Sv. Rafaela, središče mesta s parkom in opero. In že je bila pred mano še zadnja daljša pot na zahod skozi Canberro, Wagga Wagge do Porepunkah in nazaj do Melbournea. Za samo mesto ni bilo več časa. Svoje bivanje sem sklenil z romanjem v Ta Pinu. Prvič na tem svetem kraju, kjer kraljuje tudi Marija Pomagaj. In prišlo je slovo. „Počuti se kot doma,“ mi je zaželel p. Ciril ob prihodu. In res je bilo tako.

Hvala, p. Ciril za vse, in Tebi, Marija, ter mnogim drugim.

Tone Gorjup

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
e-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
Mobile: 0412 555 840; 0499 772 202

HVALA BOGU in tudi mnogim sodelavcem ter vsem, ki ste se pridružili našemu postnemu in velikonočnemu praznovanju. V lepem, prazničnem vzdušju in v sončnem vremenu smo obhajali vse glavne dogodke cvetne nedelje in velikega tedna ob še posebej lepi udeležbi na cvetno nedeljo, velikonočno vigilijo in na veliko noč.

Sveto mašo je na cvetno nedeljo daroval provincialni minister avstralske frančiškanske province Fr. Paul Smith OFM, ki je najprej blagoslovil butarice, palmove in oljčne vejice ter zelenje, med mašo pa novi križev pot, delo in dar Zorke Černjak in njene družine. Zakrament svete birme je med mašo prejela naša zvesta mašna strežnica (ministrantka) **NATALIE LOUISE BRATINA**. Čestitamo Natalie, botri Cindy Byrne in družini! Otroci

Križev pot v Ta Pinu, 09.03.2013.

in učenci Slomškove šole so lepo sodelovali pri procesiji in pri maši, oblečeni kot jeruzalemski otroci, ki so kakor na prvo cvetno nedeljo klicali Jezusu 'Hozana' v pozdrav. Hvala vsem, ki so pletli butarice ali zunaj urejevali, kosili, pletli ali čistili v soboto pred cvetno nedeljo, da je bilo vse praznično urejeno. Darovi za butarice (\$690) so namenjeni

Krst Aidana Maxa Koržeta, 21.04.2013.

Franc in Štefka
Hudina iz Canberre
ter njuni nečakinji
iz Slovenije Ida in
Mojca v Kew.

CVETNA NEDELJA V

Krst
Ivy Seraphine
Ferra.

polovica za cvetje med letom v cerkvi, polovica je naš dar misijonom. Hvala vsem, ki ste sodelovali v pripravah na praznike z delom ali darom! Hvala g. Florijanu Auserju, članu Sveta Vlade RS in direktorju Slovenia Media House iz Sydneya, za medijsko pokrivanje našega praznovanja cvetne nedelje, ko je bila naša misijonarka, urednica in fotografinja Misli Marija Anžič zadnji mesec v Sloveniji ob bolni mami Frančiški vse do mamine smrti 21. marca 2013 na domu v Biščah v župniji Ihan pri Domžalah.

Na belo nedeljo, 7. aprila 2013, praznik BOŽJEGA USMILJENJA, smo imeli v Kew sveto mašo ob 10. uri dopoldne, po maši je imela pouk SLOMŠKOVA ŠOLA; ob 6.30 zvečer pa smo darovali sveto mašo v župnijski cerkvi Sacred Heart v WODONGI za rojake mest Albury – Wodonga in okolice. Tokrat nismo mogli imeti sv. maše v cerkvi St. Augustine's, ker imajo vsako prvo nedeljo v mesecu tam ob 6. uri zvečer sv. mašo Hrvatje. Bo pa v cerkvi St. Augustine's sv. maša spet 24. novembra 2013 ob 7. uri zvečer – uro prej, ob 6. uri, bodo molitve na pokopališču v Wodongi.

Ko je blaženi papež Janez Pavel II. 30. aprila leta 2000 na drugo velikonočno nedeljo razglasil poljsko redovnico Marijo Favstino Kowalsko, posebno glasnico Božjega usmiljenja, za svetnico, je dejal, da se bo druga velikonočna nedelja odslej v Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja. Papež se je pri tem oprl na javno razodetje, posebej na Božjo besedo druge velikonočne nedelje, ki zelo nazorno govori o Božjem usmiljenju, povod pa mu je bilo Jezusovo posebno razodetje sestri Favstini: »Hči moja, govori vsemu svetu o mojem neizmernem usmiljenju. Hočem, da je praznik Božjega usmiljenja zatočišče vseh duš, pribežališče vseh grešnikov. Ta dan bom razodel polnost svojega usmiljenja.« Kristusovo trpljenje, smrt in vstajenje so vrhunsko razodetje usmiljene Božje ljubezni: »Preden pridem kot pravičen sodnik, pridem kot kralj usmiljenja. Kdor zavrne moje usmiljenje, se sam obsodi.«

PROJECT COMPASSION – šparovčke postne akcije Caritas Australia 2013 z geslom papeža Benedikta XVI.: **Open Doors into the Future** lahko vrnete, da darove pošljemo na Caritas. Hvala!

IGRALSKA SKUPINA je ponovila veseloigro *Ali bo poroka?* v dvorani slovenskega društva JADRAN v Diggers Rest v nedeljo, 7. aprila 2013, ob 2.30 popoldne. Na Jadranu smo darovali sveto mašo pred praznikom sv. Jožefa, v nedeljo, 17. marca 2013. Bil

je res lep obisk in sodelovanje ter seveda kosilo po maši. Hvala za nabirko - dar \$416.75.

ŠKOF GREGORIJ ROŽMAN POČIVA V RODNI GRUDI: V soboto, 13. aprila 2013, so v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja pokopali v kapeli sv. Marije Magdalene posmrtno ostanke nekdanjega ljubljanskega škofa Gregorija Rožmana, ki je bil od novembra 1959 pokopan na frančiškanskem pokopališču v Lemontu pri Chicagu v ZDA. Tam sedaj že 12 let deluje p. Metod Ogorevc. Na belo nedeljo so se tam poslovili od škofa Rožmana, ki je umrl v Clevelandu 16.11.1959. Na prošnjo škofa Rožmana sta prišla prva dva slovenska frančiškana v Avstralijo leta 1951: pater Klavdij Okorn in pater Beno Korbič.

4. VELIKONOČNA NEDELJA – NEDELJA DOBREGA PASTIRJA, sklep tedna molitev za duhovne poklice. Za otroke je katehistinja Rachel Lenko pripravila v prvem delu maše zanje posebno bogoslužje. **Po maši je bilo v dvorani DRUŽINSKO DOBRODELNO KOSILO za Slomškovo šolo.** Pripravili so ga starši učencev Slomškove šole ob koordinaciji Frances Petelin in sodelavk iz skupine Majde Brožič iz Campbellfielda.

ŠMARNICE bomo imeli v maju ob nedeljah, petkih in sobotah pri svetih mašah. Prvo in zadnjo nedeljo v maju bomo imeli ob koncu maše pete litanije in blagoslov z Najsветеjšim.

MATERINSKI DAN bomo kot skupnost obhajali v Kew prvo nedeljo v maju, na 6. velikonočno nedeljo, 5. maja 2013. Učenci Slomškove šole bodo ponovno razveselili mamice in stare mame ter none in seveda celotno občestvo v programu, ki ga pripravljajo za svoj nastop po sveti maši v dvorani. Priporočamo se za krožnik dobrot za skupno praznovanje.

MORWELL: Sveta maša bo v cerkvi Sacred Heart v Morwellu v nedeljo, 5. maja 2013, ob 6. uri zvečer.

ROMANJE V TA PINU pripravljamo izseljenski duhovniki nadškofije Melbourne **v soboto pred binkoštnim praznikom, 18. maja 2013.** Ob 10. uri bomo začeli z molitvijo rožnega venca pri svojih kapelicah in potem šli v procesiji na vrh hriba v cerkev, kjer bo ob 11. uri somaševanje, ki ga bo vodil generalni vikar nadškofije Melbourne monsignor Greg Bennet. Povabljeni smo, da prinesemo s seboj nekaj hrane iz svoje romarske torbe za skupno mizo.

TELOVSKO PROCESIJO bomo imeli prvo nedeljo v juniju, 2. junija 2013, po deseti maši. Vabimo zopet k sodelovanju predstavnike vseh slovenskih društev iz Melbourne: SD Melbourne, SD Jadran, SD Planica, SD St. Albans in SD Ivan Cankar iz Geelonga.

PIKNIK v priredbi slovenskega programa RADIA 3 ZZZ bo v nedeljo, 28. aprila 2013, na Slovenskem društvu PLANICA, 11 Soden Road, Bangholme, od 12. ure dalje. Poleg dobre hrane in pijače bodo za veselo razpoloženje poskrbeli ansambel Melodija, planski kvartet Zvon in moški zbor Planika. Vabijo člani slovenske radijske ure Radia 3 ZZZ – FM 92.3. Za kosilo je potrebna rezervacija, ki jo lahko storite preko telefona, ko pokličete predsednico Planice gospo Ivanko Kolačko na telefon 9700 5014 ali na mobilni 0412 931 754.

Novo knjigo ANTHOLOGY of Slovenian Australian Musicians pripravlja naša organistinja iz Kew **Katarina Vrisk**. Slovesna prva predstavitev antologije bo v dvorani Slovenskega društva Planica Springvale v nedeljo, 12. maja 2013, po kosilu (rezervacije za kosilo so potrebne!); pri nas v Kew v nedeljo, 26. maja, po maši v dvorani, in v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu v nedeljo, 9. junija 2013, po kosilu.

SLOVENSKI PROGRAM RADIA SBS bo od 3. maja naprej samo ob petkih od 17. do 18. ure zvečer na digitalnem radiu ali digitalni televiziji na kanalu 38. Ob nedeljah in torkih ne bo več programa in ne bo več mogoče poslušati slovenskega programa na analognem omrežju AM, kot je to bilo doslej. Zadnja slovenska oddaja na analognem radiu bo v nedeljo, 28. aprila 2013, potem pa sledi novi razpored.

KRST: IVY SERAPHINE FERRA, roj. 09.04.2012, Frankston VIC. Mati Christine Hayley Ferra r. Cestnik, oče Mario Ferra. Botra sta Nicole in Amadeo Ferra. Sv. Ciril in Metod, Kew, 20.04.2013. **AIDAN MAX KORZE**, roj. 11.08.2012, Fitzroy VIC. Mati Sophie Korze r. Mav, oče Mario Korže. Botra sta Brett in Paula Maluso. Sv. Ciril in Metod, Kew, 21.04.2013.

Čestitke staršem, botrom in starim staršem!

POROKA: BERNADETTE MICHELLE BRNE in HARRY TJAHJADI sta se poročila v naši cerkvi v Kew 23.03.2013. Čestitamo!

ODŠLI SO OD NAS V OČETOVO HIŠO

MIRAN HORVAT je umrl 19.04.2012 na Tasmaniji. Sožalje mami Kristini.

STEPHANIA LUTZ je umrla v začetku decembra 2012 v Dandenongu VIC in je bila kremirana. Rojena je bila 21.12.1935 v Kranju. »To ženo sem poznala na delu mnogo let nazaj,« je zapisala Milka Tomažič. **Hvala Milki Tomažič za sporočilo.**

JOSEPH MARIO VOGRIG je umrl 25.01.2013 na svojem domu v Beaconsfield VIC v ljubeči oskrbi žene Therese. Rojen je bil 01.10.1938 v Bairnsdale v Gippslandu. Bil je farmar s farmo kokoši in pozneje je vzrejal tudi govedo. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Michael's v Berwicku. Sožalje ženi Theresi, sinu Anthonyju, hčerkam Joanne, Caroline in Sonji ter sinu Robertu in njihovim družinam, bratom Luiju, Robertu in Edyju Vogrig, sestram Mary Prosenak, Elsie Kumar in Janette Postregna ter njihovim družinam.

MARIELLA COMAR roj. URAN je umrla nenadoma 08.02.2013 v bolnišnici Alfred Hospital v Melbourne. Rojena je bila 14.02.1966 v Footscray VIC. Poročila se je 16. maja 1992 z Lucianom Comarjem. Opravljala je službo tajnice. Pogrebna maša je bila v cerkvi Resurrection v St. Albansu na njen rojstni dan, 14.02.2013. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje mami Mariji in očetu Sergiju Uranu, sestrama Adalgise Ukotic in Deliji Champman z družinama.

DRAGO POLH je umrl 16.02.2013 v Werribee Palliative Care Mercy Hospital, kjer je bil le tri dni. Rojen je bil 15.05.1934 v vasi Harrije pri Ilirski Bistrici. V družini je bilo osem otrok, vsi so pokojni. V Avstralijo je prispel leta 1959 na ladji Watterman. V Bonegilli bil le par dni. Bil je mesar. Poročil se je s Cvetko r. Kretič iz Planine pri Ajdovščini 10.04.1957 v kampu v Vidmu (Udine). Sin Luciano je bil rojen v Udinah, sin Mario pa v Bariju. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North 25. februarja. Patru Cirilu se je pri maši pridružil Fr. Joe Carroll, redemptorist iz NSW, ki je tiste dni nadomeščal domačega župnika Fr. Paula Tru-ja. Drago je bil pokopan na pokopališču v Altoni. Sožalje ženi Cvetki, sinovoma Lučianu z ženo Margaret z otrokoma Christopher in Melissa, sinu Máriu z ženo Zdenko z otrokoma Michael in Katherine ter hčerki Marčeli Turk s sinovoma Stephenom in Mathew-jem. Njen mož Joe je umrl 03.10. 2009.

AUGUST (GUSTI) GLÁVNIK je umrl 20.02.2013 v bolnišnici St. John of God v Geelongu. Rojen je bil 13.07.1933 v vasi Razkrižje na meji s Hrvaško.

Gusti je bil dolgoletni mežnar pri slovenskih mašah v Geelongu in prav tako zvest in delaven član ter odbornik Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu. Dolga leta je delal v tovarni avtomobilov Ford, kjer je bil izvrsten orodjar. Sveto maziljenje je prejel v bolnišnici 10. februarja po maši v Geelongu. Pogrebno bogoslužje smo imeli zanj v petek, 22. februarja 2013, v kapeli pogrebnega zavoda Kings Funerals na Myers Street v Geelongu. Pokopan je bil na pokopališču Western Cemetery v Geelongu West. Sožalje Lidiji Čušin in družini ter članom Slovenskega društva Ivan Cankar, ki je izgubilo izredno požrtvovalnega člana.

MICHELLE CEVEC je umrla 18.03.2013 v bolnišnici Southern Hospital v Melbourne, stara 49 let. Pogrebna maša je bila 22. marca v cerkvi St. Brigid's v Mordiallocu, pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje staršema in družini pokojne Michelle.

ROMAN URŠIČ je umrl 21.03.2013 na svojem domu v Yarraville. Rojen je bil 24.02.1912 v vasi Kozaršče pri Tolminu – dočakal je torej 101 leto. O njem smo pisali ob njegovem stotem rojstnem dnevu v Mislih, marec - april 2012, stran 36-37. V družini je bilo devet otrok, Roman je bil četrti. V Avstralijo je prispel 5. septembra 1951. Po štirih letih tovarniškega dela si je kupil svoj prvi tovornjak in ostal samostojni avtoprevoznik do svojega 68. leta, ko se je upokojil. Za gradnjo lurške kapele v Kew je Roman navozil vse kamenje in pozneje tudi gradbeni material za cerkev. Bil je tudi član prvega upravnega odbora Slovenskega društva Melbourne. Pogrebna maša je bila 27.03.2013 v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North. Pokopan je na pokopališču Altona Memorial Park, kjer od leta 2006 počiva njegova žena Frančiška Uršič rojena Kenda. Sožalje hčerki Alexandri Laković z možem Ezinom in hčerki Anici Kapušin z možem Jožetom iz Canberre ter družinam – vnuki: Tanja, Mark, Gabrielle, Natasha in Leah ter pravnuki: Matthew, Georgina, Sophie in Marlo. Sin George je umrl leta 1981 v Melbourne, star komaj 34 let.

FRANČIŠKA ANŽIČ roj. KOPAČ, mama naše laiške misijonarke Marije Anžič, ki od leta 2001 deluje v slovenskem misijonu v Melbourne, pred tem pa je pet let delala na misijonu pri p. Stanku

Rozmanu DJ v Zambiji, je mirno zaspala v Gospodu v četrtek zvečer, 21. marca 2013, na svojem domu v Biščah pri Domžalah. Tretjega marca letos je dopolnila 79 let. Rojena je bila 03.03.1934 v Ljubljani v Dravljah, kjer je preživela svoja leta do poroke z Mihom Anžičem iz Bišč pri Ihanu. Pogrebna sveta maša je bila v soboto pred cvetno nedeljo, 23. marca 2013, v župnijski cerkvi sv. Jurija v Ihanu pri Domžalah. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču. Pogrebno mašo in pogreb je vodil domači župnik dr. Andrej Poznič ob somaševanju provincialnega ministra p. Staneta Zoreta, prof. dr. Draga Ocvirka, p. dr. Mihaela S. Vovka, p. Borisa Markeža in ob asistenci fr. Leona Rupnika in fr. Bonaventure Obrana z Brezij. Sožalje možu Mih, hčerki Ivanki, sinovom Mih, Ivanu, Andreju in Edu z družinami ter hčerki misijonarki Mariji.

ANGELA LIKAR roj. ROJC je umrla 26.03.2013 v bolnišnici Western Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 12.11.1928 v Taboru nad Dornberkom. Leta 1955 se je poročila s Francem Likarjem iz Otlice pri Ajdovščini. Franc je umrl 20.09.1998. na domu v East Keilorju. Nekaj dni pred smrtjo je Angela vsa vesela prejela zakramente Cerkve. Pogrebna maša je bila 03.04.2013 v cerkvi St. Christopher's, Airport West. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Robertu z ženo Viki in družino, sinu Davidu s Quin, hčerki Aniti z družino ter nečaku Zoranu Likarju z družino.

KAROLINA DRAGICA FILIPIČ roj. HRVATIN je umrla 27.03.2013 v domu Carnsworth v Kew, pred tem je bila v našem Domu matere Romane. Rojena je bila 14.02.1928 v Movražu pri Kopru, v družini je bilo pet hčerk, ona je bila druga po starosti. V Avstralijo je prispela v letih 1955/56. Leta 1963 se je poročila z Jankom Filipičem (rojen 10.07.1917 v Breginju, umrl 11.02.2008 v Domu matere Romane v Kew). Dragica je delala v tovarni blaga in pletenin. Ko je dobila svojo italijansko pokojnino, jo je namenila kot dar za nove zvonove v njeni domači cerkvi v Movražu. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 4. aprila, pokopana je v grob ob možu Janku v mavzoleju Rocco Surace na pokopališču Springvale. Ker Dragica ni imela nobenih sorodnikov, je imela v rokah kot 'executor' vse gospa Pippa Sampson iz pravniške družbe GE Law Services iz Glen Waverley. Župnik g. Jožef Jakopič je daroval sveto mašo za pokojno dobrotnico Karolino Dragico na velikonočni ponedeljek, 01.04.2013, v domači fari - v Movražu pri Kopru. Prav tako so ji zvonili domači zvonovi v poslednje slovo.

VIKTOR MARSIC je umrl v mestu Wagga Waga NSW 28.03.2013. Rojen je bil 25.01.1930 v kraju Zabavlje pri Kopru. V Avstralijo je prispel leta 1970 in je ves čas živel v mestu Wagga Wagga. Pater Ciril se ga spominja iz časov, ko smo imeli v Waggi še slovenske maše in potem prijetna druženja, tudi na njegovem domu. Žena Dragica je bila Dalmatinka, doma blizu Zadra, in je umrla 04.04.2009. Sožalje bratu Mariu in družini v Melbourneu.

FRANC JANEŽIČ je umrl 17.04.2013 v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbourneu. Rojen je bil 05.11.1927 v Stični na Dolenjskem. Rožni venec zanj smo molili v naši cerkvi v Kew v četrtek, na Anzac Day, 25. aprila, ob 6. uri zvečer. Pogrebna maša je

bila naslednji dan, v petek, 26. aprila, v župnijski cerkvi Sacred Heart v Kew, kjer sva somaševala župnik Fr. Michael Kalka in p. Ciril. Pokopan je na pokopališču Springvale. Pokojni Franc je bil zelo dejaven v župniji v Kew in bil skupaj z ženo Kristino velik dobrotnik slovenskega misijona. Rada sta oba prihajala v našo cerkev in za nedeljo, 21. aprila 2013, sta že pred časom naročila sv. mašo za pokojne starše Vekar in vse pokojne Vekar. Poleg njunih namenov smo to nedeljo dodali tudi namen: za pokojnega Franca Janežiča. Sožalje ženi Kristini in hčerki Aleksandri ter njeni družini. Mir živim in pokoj mrtvim!

p. Ciril

Spremenjeni 13. člen Zakona o državljanstvu Republike Slovenije

Pozdravljeni,
glede na to, da so se pomembno spremenila merila za ugotavljanje nacionalnega interesa pri sprejemu v državljanstvo iz nacionalnih razlogov po 13. členu Zakona o državljanstvu Republike Slovenije (to je izredna naturalizacija za zamejce ter slovenske izseljence in njihove potomce), vam posredujem naslednjo informacijo, za katero prosim, da jo posredujete vsem zainteresiranim članom:

Glavne spremembe so:

1. Praviloma je naturalizacija mogoča samo še za potomce do 2. kolena (torej za osebe, katerih največ dedek/babica je bil Slovenec/Slovenka po obeh starših); prej je bilo do 4. kolena.
 2. Aktivnost v društvu najmanj 5 let in večletna osebna aktivna vez prosilca s Slovenijo; prej je bilo večletno aktivno delovanje v društvu ali (temu primerljivo trajna in tesna) aktivna vez s Slovenijo (brez te 5-letne aktivnosti v društvu lahko državljanstvo dobi le tisti, ki je slovensko državljanstvo že imel, pa mu je iz razumljivega razloga prenehalo).
 3. Če je to mogoče, mora prosilec priložiti tudi uradni dokument, v katerem se opredeli kot Slovenec po narodnosti (npr. izpisek iz posebnega volilnega imenika) - to je teoretično mogoče vsaj na Hrvaškem in v Srbiji, opredelitve po narodnosti pa omogočajo tudi uradni rojstni listi v entiteti Republiki srbski v okviru BiH.
 4. DKP v postopku podaja priporočilo le še v tistih primerih, ko Urad za to izrecno zaprosi.
- Nova uredba je pričela veljati 15. dan po objavi, torej 4. aprila 2013.

Vloge, ki so bile vložene do vključno 3. aprila 2013, bodo obravnavane še po starih merilih.

Predlagam, da vse potencialne prosilce, ki bi se oglasili pri vas v društvih, sproti seznanjate z določili nove uredbe, saj so takse zelo visoke (354,00 EUR, če je vloga vložena na veleposlaništvu) in bodo tisti, ki ne izpolnjujejo novih pogojev, pa ne bodo dobili korektnih informacij pred vložitvijo vloge, kasneje verjetno dvakrat žalostni: zaradi morebitne negativne odločbe in zaradi izgubljenega denarja za takso. Na Uradu se nam torej zdi koristno, da se (poleg veleposlaništev) tudi vas kot društva vključite v proces seznanjanja morebitnih prosilcev z veljavno zakonodajo.

Točno besedilo novega 3. člena Uredbe vam posredujem v priponki.

Da ne bo kakšnih nesporazumov: moj zgornji opis sprememb je poenostavljen, merodajno pa je edino uradno besedilo priloženega novega 3. člena uredbe! Zato predlagam, da si to natisnete in natančno preberete, če imate kakršnakoli dodatna vprašanja, pa me kontaktirajte.

Prijazen pozdrav,

Aleš SELAN, Višji svetovalec II

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence
v zamejstvu in po svetu

Government's Office for Slovenians Abroad
Komenskega ulica 11, SI-1000 Ljubljana

tel: +386 (0)1 230 80 15, +386 (0)1 230 80 00

fax: +386 (0)1 230 80 17

www.uszs.gov.si

Umetnica Zorka Černjak o delu, edinstvenem križevem potu v Kew

Skoraj ni hriba v Sloveniji, da ga ne bi krasila cerkvena. Njihova bogata notranjost je okrašena z umetniškimi zakladi. Ujeti in skriti so v tišino teh cerkva, istočasno so tudi vir in bistveni pomen mojega ustvarjanja.

Že kot otroka me je ta umetnost globoko pritegnila. Spominjam se, da sem prosila mamico, da za vsaj par trenutkov stopiva v vsako cerkev, da si ogledam slike.

Med temi umetninami se mi je v vsaki cerkvi zdel najlepši križev pot. Kljub temu, da je bil najbolj pogosto uprizorjen s temnimi barvami na platno, kot ena grozljivka, kot eno dramatično trpljenje, pa se mi je vedno zdel lep, tih in celo očarljiv. Vsaka postaja z enim samim sporočilom, da je vsak trenutek bližje ne koncu, ampak vstajenju in veselju.

Lahko rečem, da je izvir teh mojih postaj tu v naši cerkvi prav od tam. Težko je videti lepoto v trpljenju in smrti, toda če to postavimo v okolje, ki je lepo

in čudovito, kjer lepota prevlada nad grozo, je nam mnogo lažje doumeti in sprejeti to trpljenje.

Ta naš križev pot se dogaja tu v Melbourne. V mestu, kjer živimo, delamo, hitimo na tržnico, na igro, na vlak. V čudovitem Melbourne, katerega vsi ljubimo. Postaje so postavljene v naše vsakdanje življenje in s tem v sedanjost. V sedanjosti preteklost ne more obstajati. Je ni več. Toda vrata ima odprta v prihodnost.

Znana nemška pisateljica Elizabeth Kübler Ross je nam v nešteti svojih knjigah hotela povedati, da če vključimo smrt v naše vsakdanje življenje, če smo pripravljeni trpljenju pogledati v oči, ga bomo s tem mnogo lažje sprejeli, doumeli, razumeli in prenašali.

To je tudi moje sporočilo. S tem namenom in s to zamislijo sem ustvarila ta križev pot.

Zorka Černjak

ZORKA, HVALA!

Telstra has instituted a culture of total customer focus.

But, being mindful of its corporate responsibilities, this focus has been widened to embrace the broader community. As a result Telstra introduced a "Volunteers Day" for its employees, providing them with the option of paid time off to carry out corporate volunteering days for charity. It is a way for employees to give

Chris McKean - in the middle - working on the quarterly GST calculations for Sts. Cyril and Methodius, Slovenian Mission, Kew.

something back to their community and provides a memorable experience of helping others. I had no particular interest in the projects being considered and my manager, aware of my involvement with Sts Cyril and Methodius, suggested that a day off preparing the quarterly GST calculations was a suitable alternative to the planned activities. This suggestion was most welcome, trading 2 to 3 nights for 1 day. Fr. Ciril Bozic was most appreciative of Telstra's initiative and generosity, as was Dr. Milan Balažic, the Slovenian Ambassador to Australia, who happened to be visiting Fr. Ciril at the time. Fr. Ciril is a Telstra customer (I know this for a fact, because I process the Telstra invoices). As to whether the Slovenian Embassy, in Canberra, is a Telstra customer is unknown; if not...well a change might be forthcoming!

Chris McKean

TRGATEV V ST. ALBANSU

V nedeljo, 24.03.2013, smo imeli v našem klubu v St. Albans presenečenje. Klubski prostori so bili odprti od 12. ure dalje. Imeli smo trgatev grozdja s stare mariborske trte, ki je letos dobro in bogato obrodila. Gostje so bili veseli, da so si lahko odtrgali grozd. Slavko Blatnik pa je prijateljsko z njimi pokramljal. Naš predsednik je postregel z grozdom po mizah. Bili smo veseli obiska bivšega predsednika našega kluba Tonija Martina, ki je prišel na obisk iz Slovenije. Bil je med nami ta dan tudi Vinko Rizmal, ki nam je podaril to trto. Trto so posadili podpredsednik Slavko Blatnik in njegova žena Mimi ter tajnik Gusti Vinko. Piknik je bil dobro obiskan. Bilo nas je okoli sto. Imeli smo prašička z raznja, slovensko pivo – Laško, slovensko vino traminec s Štajerskih gorik okoli Radenc in Kapele. Naše pridne kuharice so nas zelo lepo postregle, za kar jim iskrena hvala. Moram omeniti tudi naš trio, ki je nam igral in pel tisto popoldne. Mario se je tudi naučil nekaj novih pesmi, ki sta jih zapela skupaj s Slavcem. Prav lepa hvala tudi odboru za vso pripravo, ki je tako lepo uspela.

Gusti Vinko

'PAKO FESTA 2013' V GEELONGU

Kako rada bi povedala vsemu svetu, da naša mladina ni samo naš ponos, ampak upanje, da bo slovenska kultura šla iz roda v rod! Že 31 let sodelujemo na mednarodnem festivalu, ki ga v Geelongu imenujemo **'Pako Festa'**. Tako smo tudi letos sodelovali in vsako leta je treba pripraviti nekaj novega, da je bolj zanimivo. Naši mladi so predlagali, da naredimo Bled in v ozadju pa Triglav. Seveda je s tem veliko dela, časa pa malo. Kar hitro se je pokazalo zanimanje!! "Jaz bom to, ti boš drugo, ..., vsi za enega, eden za vse". Neverjetno, kako hitro je to šlo. Ko smo vse končali, smo vsi bili presenečeni. Kaj se vse lahko naredi v složni družini. V soboto, 23. februarja 2013, smo naše delo in te lepote Slovenije prikazali na 31. festivalu, kjer je sodelovalo še 60 drugih skupnosti.

Veliko je bilo zanimanja in občudovanja našega Bleda in pa čolna, ki je bil poln naših šolarjev. Otroci so pozdravljali in mahali s slovenskimi zastavicami. Harmonike so prekrasno zvene, vriskanje naših mladih v povorki v lepih slovenskih narodnih nošah. Človek, ki karkoli čuti do domovine Slovenije, si je obrisal solzo z oči. Prekrasen dan! Tudi slovenske hrane ni manjkalo, imeli smo slovensko stojnico, kjer so naši fantje in dekleta pripravljali dobrote slovenske kuhinje in jih z nasmejanimi obrazi tudi prodajali gostom.

Vso to pridno delo pa so sodniki nagradili z drugim mestom. Lep ponos na naše mlade!!

Ker je nas Slovencev vedno manj, bi bilo lepo, če bi se nam pridružili naši bratje in sestre iz Melbourne in pripeljali svoje otroke v narodnih nošah. Dokazali smo svetu, da prihajamo iz lepe male Slovenije in smo eden skupni narod. Tako drugo leto ob koncu februarja, *le vkup, le vkup, slovenski rod in ponos naj žari!* Saj smo iz lepih krajev prišli. Bog živi ves slovenski svet in vse prijatelje!

Matilda Martinčič, Geelong Victoria

**ANTHOLOGY
of SLOVENIAN
AUSTRALIAN
MUSICIANS**
Katarina Vrisk

Anthology of Slovenian Australian Musicians

is a collection of stories about musicians in Australia with Slovenian heritage. It traces from post WWII migration to now and the people who have contributed, in a musical way, to the local, national and international stages. The book is divided into seven categories:

- * Soloist - Instrumental
- * Soloist - Vocal
- * Small Ensemble - Instrumental
- * Small Ensemble - Vocal
- * Choirs
- * Bands
- * Notable Musicians and Others

There will also be several 'special feature' articles within and a CD of many recordings from the artists within the book. Book: \$95, CD: \$30.

For further information please email

katarinavrisk@gmail.com

Phone: (03) 9504-2204

Na cvetno soboto, 23. marca 2013, so v razredu Slomškove šole v Kew pletli butarice. Darovi od butaric so namenjeni vsako leto za cvetje v cerkvi med letom, polovična vsota pa je dar misijonom.

Pri sveti maši na cvetno nedeljo v Kew, 24. marca 2013, na dvorišču Baragovega doma pred lurško votlino.

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Piše Mirko Cuderman

Za letošnje velikonočne praznike smo bili prikrajšani obiska slovenskega duhovnika in zato pri nas ni bilo slovenske velikonočne svete maše. Pater Valerijan je v Marylandu na okrevanju po težki operaciji in pater Darko se je moral za nekaj tednov odpraviti na pot v Slovenijo. Zato smo se pridružili velikonočnim obredom v posameznih avstralskih župnijah.

Pri društvu Planinka se še vedno srečujemo vsako prvo nedeljo v mesecu. Kljub pogostim vremenskim neurjem, ki ovirajo promet in delajo škodo po tukajšnji deželi, se rojaki še vedno vztrajno zbiramo na prireditvah. Posebno na velikonočni ponedeljek je bil predsednik Tone Brožič vesel dobre udeležbe, posebno tistih, ki so prišli bolj od daleč.

Moram pa poročati o smrti **JOŽETA ŽAGARJA**, ki je umrl 18. februarja letos v Lightning Ridge. Pokojni Jože se je pred leti - skupaj z ženo Cilko - rad udeleževal društvenih prireditev v Queenslandu. Leta 1963 sta Jože in Cilka z dveletnim sinom Markom prišla v Avstralijo, kjer se je Jože najprej lotil sekanja sladkornega trsa v severnem Queenslandu. Po končani sezoni se je odpravil na delo v Snowy Mountains. Delo je bilo težko in nevarno. Tam se jima je rodil sin Marjan. Po dveh letih se je družina preselila v Canberro, kjer je Jože delal kot električni kontraktor. Potem je prišlo vabilo iz Lightning Ridge in Jože se je s svojo družino zopet odpravil - samo začasno - na pot v Lightning Ridge. Začasna obljuba Cilki se je podaljšala na 45 let - do Jožetove smrti. Tudi v Lightning Ridge si je Jože zgradil lepo in udobno hišo, kjer sta s Cilko nudila mnogim rojakom in obiskom iz Slovenije gostoljubje in prenočišče. Jože se je rodil 12. februarja 1929 v Šmartnem. Leta 1960 se je poročil s Cilko. Bil je poznan med nami kot velik borec za samostojno Slovenijo. Jože je bil med prvimi, ki so javno protestirali in se pred

avstralsko vlado borili za samostojnost slovenskega naroda. Pri vseh poznanih rojaki si je pokojni Jože zaslužil globoko spoštovanje. Po pogrebu 22. februarja je bil upepeljen. Naj v miru počiva.

Jože (prvi z leve) je z ženo Cilko (tretja z leve) razvil prvo slovensko zastavo.

Jože Žagar med prijatelji.

Letter to the Holy Father Pope Francis

I humbly pray to the new leader to pray to The Holy Trinity for changing our hearts for stronger faith and love. That the whole world could become one family as we are all related by the same one Father. We have United States, European Union, United Nations, yet we still kill our brothers and sisters. O, Holy Trinity, help us to destroy the Satan's kingdom of hate, for God's Kingdom of Love. That the money spent for wars, be transferred for food, clothing and shelter for the needy. As Jesus intended in His prayer:

„Our Father who art in heaven, hallowed be thine name, thy will be DONE ON EARTH, as it is in Heaven.“
With God's help we could create the United Family of the World in God's Kingdom of Love.

What is not possible for men, it is possible for God. We all will be better off.

Jože Košorok, Sydney, 16. 03. 2013

IZ KLUBA TRIGLAV - MOUNTIES GROUP

Novim obzorjem naproti

V sredo, 3. aprila 2013, je klub Triglav po dolgem pravnem postopku postal enakopraven član v skupini klubov Mounties group. V skupini je združenih 7 klubov, to so: Klub Mounties Mount Pritchard, ki je matični klub, in pridruženi klubi Harbord Diggers, Manly Bowling Club; Mounties Bowling Club; Club Italia; Club Mekong in naš Triglav. Naš klub se sedaj imenuje "Triglav" s podnapisom Mounties group. Enako pravilo velja tudi za ostale zgoraj omenjene klube.

Postopek amalgamacije je v kratkih obrisih potekal po sledečem vrstnem redu.

Ločitev in nato združitev je postala možna šele po tem, ko so se člani vseh treh klubov na posebnih članskih sestankih z veliko večino strinjali in potrdili predloge o ločitvi iz ene skupine klubov in nato združitev z drugo skupino že predhodno združenih klubov. Po privolitvi članov vseh treh klubov so v roke prevzeli postopek pravniki, ki pa niso imeli lahkega dela, saj je zakonodaja, kadar se govori o klubih, ki imajo dovoljenja za točenje pijače in igralne avtomate, zelo natančna, pravno zahtevna in zapletena. Po nekaj mesečnem čakanju jim je to uspelo in v našem klubu se ponovno odpirajo nove možnosti, nova obzorja in lepša bodočnost.

V vseh pridruženih klubih se nadaljujejo vse dosedanje dejavnosti, od zabavnih do športnih (balinanje) in kulturnih, skratka v našem primeru nadaljujemo s slovenskim delovanjem in prireditvami, vse dokler bo to slovenska skupnost potrebovala ali želela. Pri tem se moramo pa žal zavedati, da se je demografska slika ali potrebe slovenske skupnosti precej spremenila, kar je še posebej v zadnjih nekaj

letih kako razvidno in boleče realno. Pri Triglavu bomo poskušali ustreči potrebam in željam članov ne glede kateri generaciji pripadajo – prvi, drugi ali tretji. Kako nam bo to uspelo ali uspelo, bo pa treba prepustiti času. Možnosti je veliko. Triglav kot že tradicionalno družinski klub je dovolj velik za vse in finančna sredstva za različne aktivnosti so zagotovljena.

Naj jih omenimo vsaj nekaj:

Nadaljevali bomo z rednimi mesečnimi plesi in druženjem.

Na Anzac Day se bomo - kot to delamo že več kot 30 let, pred Cankarjevim spomenikom poklonili spominu na žrtve nasilja in vojn.

Na letni vinski pokušnji se bodo s svojim mladim vinom pomerili pridelovalci domačega vina.

Nadaljevali bomo s priznanji zaslužnim rojakom, ki jih predlagajo vse slovenske organizacije in ustanove v NSW in ACT.

Nadaljevali bomo s praznovanjem materinskega in očetovskega dne,

otroke bo še naprej obiskoval in obdaril sveti Miklavž in ob božiču bo še posebej za mlade družine veliko družabnih iger in zabav.

Nadaljevali bomo s finančno pomočjo različnim organizacijam, kot so HASA, dvomesečna revija Misli; po potrebi bomo nudili pomoč tudi ostalim medijskim revijam in okrožnicam, ki služijo obveščanju slovenske skupnosti in podobno.

Nadaljevali bomo s športnimi aktivnostmi - v našem primeru z balinanjem. Pri tem je omemba vredna, da se balinarska sekcija kluba s prihodom balinarjev iz drugih klubov iz tedna v teden veča in zopet je kot nekoč – "polna balinišča".

Nadaljevali bomo s podporo športnim pridruženim klubom, kot so: Bossley Sports; Wetherill Park Cricket Club; Smithfield Panthers Netball;

Pretenders Golf Club in lokalni FC Holden Car Club. Kam vse nas bo prihodnost pripeljala, bomo spoznavali sproti, ne moremo pa mimo besed, ki jih je na slovenskem radijskem programu radia SBS v pogovoru z urednikom radijskih programov Lentijem Lenkom spregovoril gospod Greg Pickering, Chief Executive Officer Mounties group, da bo Triglav ostal slovenski klub bolj kot kdaj koli.

Martha Magajna piše:

V občini Fairfield, kjer se vse bolj večja število priseljencev iz azijskih dežel, je letos na dan kitajskega novega leta večino klubov vseh narodnosti obiskala skupina kitajskih zmajev, ki so skupaj s tradicionalnimi bobnarji pospremili v deželo kitajsko novo leto. Tudi v Klubu Triglav se je v petek, 8. februarja 2013, zbrala množica članov, ki so z velikim hrupom sprejeli ples treh zmajev, s katerim se je začelo kitajsko leto kače. Za začetek ognjemeta pa so naprosili Olgo Lah, ki je z družino in prijatelji obiskala klub ta večer.

V Klubu Triglav je vsak mesec eno nedeljo slovenski ples, na preostale nedelje v mesecu pa je množično balinarsko tekmovanje s skupno večerjo. V mesecu februarju je za ples igral Štefan Šernek mlajši, oziroma njegov ansambel »Alpski odmevi«, kakor se imenujejo že leta. Štefan, mojster harmonike, vedno privabi veliko število Slovencev, ki se radi zavrtijo ob domačih zvokih.

V mesecu marcu je za ples igral ansambel »The Masters«, naslednjo nedeljo pa je bil »Družinski dan«, ko so se zbrale mlade družine z otroki, ki jih je zabaval čarovnik, imeli so gumijasti grad, barvanje obrazov in druge igre, ki razveselijo naše najmlajše.

ČASI SE SPREMINJAJO...

Bili so časi, ko smo se zbirali na porokah, krstih in drugih družinskih veselih dogodkih, danes pa je vse preveč pogrebov in pa obiskov v bolnišnicah, kamor se zateka vedno večje število naših rojakov - izseljencev, da bi jim popravili kolena, boke, hrbte, vratove in pozdravili različne druge bolečine... Tudi sama sem se znašla v bolnišnici in kasneje v rehabilitacijskem središču približno ob istem času, ko je bil tam naš pater Valerijan Jenko s popravilom hrbta in prijateljica Ivica Krobe s popravilom kolena. Malo prej ali malo kasneje so se z enakimi težavami znašli v bolnišnici tudi drugi naši člani - da naštejemo samo nekaj imen: Karlo Samsa, Jože Samsa, Adolf Černko, Marija Fabjančič in še veliko

V upanju, da bo slovenska skupnost vztrajna in dovolj pri moči pri ohranjanju vsega tistega, kar ji je mati podarila ob rojstvu in položila v zibelko, se v imenu odbora Kluba Triglav zahvaljujem članom in prijateljem za zaupanje in potrpežljivost v zadnjih nekaj mesecih s povabilom, da nas čim večkrat obiščete: "Več nas bo, lepše nam bo in močnejši bomo!"

Peter Krobe

**Peter Krobe, Olga Lah
in Dien Nguyen pred vhodom v klub.**

Za ples so igrali »Alpski odmevi«.

Štirje bratje Samsa z družinami na plesu.

drugih, katerih imen se trenutno ne spomnim, saj grem še bolj malo iz hiše, razen v cerkev in na fizioterapijo in pa pogledat, kako gre v klubu, kjer se moram zahvaliti dvema kolegicama, ki na mojem mestu organizirata dvakrat tedensko balinarska tekmovanja. To sta Dora Hrvatin in Jessica Kukovec, ki imenitno opravljata svoje delo, posebno če pomislimo, da je zadnje čase naše balinanje pritegnilo veliko novih članov iz drugih klubov in imamo povprečno ob sredah ali nedeljah tudi po trideset ali več tekmovalcev.

PREHOD KLUBA V NOVO SKUPINO

Prehod kluba Triglav v novo skupino Mounties Group pripelje vsak dan v klub množico članov, ki so dobili pismo, da je treba stare Panthers izkaznice zamenjati za nove Mounties izkaznice, kar jim bo dalo eno leto brezplačne članarine, če bodo to opravili do konca meseca. Spremembe zahtevajo zelo veliko dela v klubu in tudi potrpljenja s strani članov, saj so potrebne spremembe imen, uniform, napisov, bančnih računov, registracij in še in še, kar ne gre vedno tako hitro, kot bi želeli. Veseli pa nas, da imamo Slovenci v klubu enak položaj in enake pravice, kot smo jih imeli prej, kar bo še posebno odvisno od čim večjega števila slovenskih članov v klubu.

Dora Hrvatin, Martha Magajna
in Jessica Kukovec.

Edie Echo – receptor, Frank Valenčič
in Emil Hrvatin z novimi izkaznicami.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$200: Štefan Žalik. **\$100:** Maria Vodusek, N/N. **\$70:** Roman Divjak, Anita Saražin. **\$50:** Cvetka Polh, John Cvetkovich, Zinka Škraba, Jelka Bugar, Alma Stefanič, Mia Ferkul, Marija Jaklič, Marija Harej, Dr. J & B Paddle, J. Želko, A & E Kovačič, A & G Cehtel, Dr. Tatiana Tee, Albin Kurinčič, Lidija Čušin, Maria Oppelt-Oppelli. **\$30:** Katy Stopajnik, Ivanka Spevan, Jelena Prekodravac. **\$20:** J & M Juraja, Janez Kucler, L. Jug, S & J Šoba, Josipa Kunek, J. Smole, Marija Majcen, E. Wojan, Štefka Fretze, Andrej Vučko, Zora Kirn, Frank Žužek, Marjan Vihtelič, Irma Barič, D. Kalc, Jože Balažič, A & M Kristan, Jože Težak, Tone Dolinar, Justina Miklaveč, J & N Marinič, Neva Roeder, Francis Namar, Alexander Slavec, S & J Novak, Rozina Tkalčević, Anna Župančič, Anton Jesenko, I. Škrajnar, S & M Jesenko, R & F Žetko, Silva & Matevž Jesenko, Romana & Frank Žetko. **\$10:** Peter Bole, B & A Kalc, M. Zrim, Helena Zver, F. Gomizel, Janez Jernejčič, John Ploy, Kristina Furlan, Ivan Barat, Anton Šajn, Jože Dekleva, Vida Horvat, Gusti Tomazin, Marta Kohek, Roza Fatur, Jože Košorok, Olga Gale, Jelka Hojak, Rudi Iskra, J. Nadoh, A. Stepančič, Adriana Bohuslav, Milan Kavič, Viktor Matičič, Dragica Kalc, R. Koren, J & E Simčič, Martin Šuštarčič, Marija Blažević, Francka Kotnik, Francka Wecelj. **\$5:** Silva Jenko, Ladislava Hozjan, Milka Zidar, B. Kresevič, Marija Novak, Jože Klemen.

ZA LAČNE: \$40: M. Zrim (namesto božičnih voščilnic), Alexander M. Braletitch. **ZA MISIJONE: \$50:** Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščilnic). **\$20:** Marija Iskra. **Za misijonarja PEDRA OPEKA: \$100:** Jože & Milka Brožič (namesto velikonočnih voščilnic), Marija & Lojze Kerec. **ZA BARAGOV DOM: \$50:** L. Lunder. **ZA SEMENIŠČE V VIPAVI: \$50:** Olga Saullig. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$40:** Marija Kromar. **Za vzgojo deklic na Salomonovih otokih: \$250:** N.N. **ZA SLOVENSKO KARITAS** (pomoč ljudem v stiski): **\$100:** Jože & Antonia Topolovec. **BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!**

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
 Mobile: 0434 197 097
 Email: tretjakj@gmail.com

Velikonočno praznovanje

Kakor po župnijah in izseljenskih skupnostih so tudi v naši cerkvi skozi postni čas v postnem času ob molitvi in premišljevanju Gospodovega trpljenja križevem potu potekali dnevi priprave na praznik Gospodovega vstajenja. Na cvetno nedeljo je bil v lepem sončnem nedeljskem jutru pred cerkvijo blagoslov oljčnih vej, nato smo v procesiji odšli v cerkev k najsvetejši daritvi. Na veliki četrtek smo po sveti maši molili za duhovniške in redovniške poklice. Pomanjkanje duhovnikov je vsem vabilo k molitvi za nove poklice in vztrajnost tistih, ki delajo za Gospoda. Na veliki petek smo pred Najsvetejšim, ki je bilo izpostavljeno nad Božjim grobom, ob petih napovedih zmolili rožni venec. Slika, ki je vsako leto v grobu, je delo našega rojaka Franka Ahlina in tudi slika Jezusa v ječi, privezanega k steburu in okronanega s trnjem, je delo Franka izpred 32 let. Ko sem prišel v Adelaido, moj prednik temu po ameriškem zgledovanju ni posvetil pozornosti; takrat je marsikaj zaživel po slovenski navadi in še danes, ko se je skupnost občutno skrčila, še vedno ti simboli rojakom veliko pomenijo. Na veliko soboto je bil v sončnem delu popoldneva blagoslov velikonočne hrane, ki je značilen za Evropo. Pred leti je bila navadno popoldne mala udeležba pri blagoslovu, največ so prinesli lepo okrašene košare z dobrotami velikonočnih simbolov k velikonočni vigiliji. Sedaj je obratno - veliko več jih je popoldne in manj zvečer. Pred vigilijo je rosil blagoslov z neba - dež je vse osvežil. Vendar je le malo porosilo.

Na praznik Gospodovega vstajenja pa je kazalo zjutraj, da bo dež, pa smo se uštelili. Bilo je lepo in zato je bilo pri sveti maši v primerjavi z navadnimi nedeljami veliko ljudi, ne samo starejših, dosti mladih družin, tudi nekaj tujih slovenskih obrazov. Največje veselje je bilo za otroke, ko so pri obhajilu vsi otroci, ki še niso bili pri prvem obhajilu, dobili

čokoladni pih in kot za vsako veliko noč, so po sveti maši iskali pihke okrog cerkve. Bila je lepa doživeta velika noč in upam, da nas bodo sledovi praznovanja spremljali na naši življenjski poti. Za vsa doživlja gre velika zahvala vsem sodelavcem, bralcem in pevcem, ki so pripomogli k dožitju praznika. Cerkev so tudi letos oplešale begonije iz gospodovega vrta, pihri pa so delo pred 30-ih let. O tem pričajo fotografije. Vsem pa iskren Bog plačaj za sodelovanje in pomoč.

KRST: 18. marca 2013 je bil po enem letu zopet krst v naši skupnosti. **MIJA LUCIJA CARMEL** se je rodila 30. marca 2012 staršema: mama Kimberley Taylor in oče Michael Dujmovič. Botra sta bila Damian in Cessie Dujmovič. Staršem in starim staršem naše čestitke, mali Miji pa zdravja, Božjega blagoslova in varstva na življenjski poti.

POGREB: 10. marca 2013 se je v bolnišnici Queen Elizabeth poslovila okrepljena z zakramentom sv. maziljenja **ŠTEFANIJA VITEZ**. Štefanija je bila rojena 8. decembra 1926 v Gabrju pri Tolminu. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi Svete Družine v Hindmarshu 16. marca 2013. Pokopana je na pokopališču Cheltenham poleg svojega moža. Hčerki Sonji in sinu Robertu z ženo Natasho v imenu skupnosti naše sožalje, pokojno Štefko pa priporočam molitvi in Božjemu usmiljenju.

p. Janez

Pred 100 leti se je rodil dr. Bogdan Pušenjak, "oče" opere v Perthu

Tone Gorjup

Med kratkim srečanjem s Katarino Vrisk, ki pripravlja pregled glasbenega delovanja slovenskih rojakov v Avstraliji, sem se spomnil na "očeta" metropolitanske opere v Perthu, kakor so mi ga predstavili ob obisku prestolnice Zahodne Avstralije.

V skoraj prazni sobici Slovenskega kluba v Perthu sem zagledal učbenik slovenskega jezika Junior Slovene. Ker sem nekaj let pred tem moral za krajši čas prevzeti Slomškovo šolo in sem si skušal pomagati z vsem, kar so pripravili učitelji in učiteljice slovenščine, me je najprej presenetilo, da priročnika v Melbournu in v Sydneyju niso poznali. Tudi sestava posameznih učnih enot je kazala na to, da se avtor spozna na poučevanje. Povedali so mi, da je priročnik sestavil pokojni dr. Bogdan Pušenjak, ki je povezan tudi z nastankom opere v Perthu. Ker sem ugotovil, da letos mineva 100 let od njegovega rojstva, sem začel iskati podatke, ki so dostopni na svetovnem spletu. Tudi Misli so pisale o njem; večkrat je omenjen še v Klubskih Novicah Slovenskega kluba v Perthu.

Bogdan V. Pušenjak se je rodil 10. decembra leta 1913 v Mariboru, v družini dr. Vladimirja Pušenjaka

in Marije, rojene Radolič. Oče je bil priznan strokovnjak za zadružništvo in bančništvo, izvrsten govornik ter politik. Zaradi njegovih službenih obveznosti je družina nekaj časa bivala v Ljubljani. Bogdan je tam doktoriral iz civilnega prava; študij je nadaljeval na Dunaju, kjer je doktoriral še iz političnih ved. V Avstralijo je prišel leta 1948 kot begunec. Že naslednje leto se je izkazal na tekmovanju Šahovskega kluba Perth in skupaj z drugimi priseljenci pripomogel k njegovemu razcvetu. Drugo področje njegovega delovanja je bila glasba.

Od samega začetka je sodeloval pri postavitvi temeljev metropolitanske opere v Perthu. Med letoma 1949 in 1954 je režiral Straussovi operi Fledermaus in Cigan Baron, Mozartovo Čarobno piščal in musical Bless The Bride. Pri nekaterih postavitvah je z njim sodelovala Mary Moir, s katero se je pozneje poročil. Poskrbel je tudi za uprizoritev prve slovenske opere v Avstraliji: 16. marca 1953 je bila premiera Melodij srca, operete v treh dejanjih, skladatelja Janka Gregorca (avstralski viri napačno navajajo, da je to skladatelj Janko Gregorič). Gre za najuspešnejše delo tega skladatelja, nastalo leta 1943 v Ljubljani; v njem se prepleta salonska glasba z izročilom slovenskih podoknic. Za to priložnost je dr. Pušenjak, ki je bil takrat že direktor opere v Perthu, pridobil več slovenskih pevcev; med njimi je bil Frank Bresnik. Slednji je bil nekaj časa na pobudo dr. Pušenjaka skupaj z dr. Kocetom v opernem odboru. Dr. Bogdan Pušenjak je bil tudi glasbeni kritik v tedniku Sunday Times.

Poklicno se je Bogdan Pušenjak uveljavil tudi kot profesor tujih jezikov na različnih izobraževalnih ustanovah. Začel je s poučevanjem italijanščine na

Mr. L. C. NIMMO, M.L.A.
President

THE Perth Metropolitan Operatic Society

Patrons:

MR. PAUL HASLUCK, M.H.R.
Minister for Territories

MR. J. TOTTERDELL, J.P.,
The Rt. Hon. the Lord Mayor of Perth

President:

MR. L. C. NIMMO, M.L.A.

Vice-Presidents:

MRS. J. LE TESSIER MR. BERT WILSON

Hon. Musical Director
DR. H. BRINER

Hon. Secretary:
MISS M. F. MOIR

Hon. Treasurer:
MRS. CARMEN WATTS

Committee Members:

MR. and MRS. R. BRINDLE MRS. A. FREEDAN, DR. J. KOCE, MR. and MRS. R. C. DAVIES,
MR. A. CREED, MR. F. BRESNIK, MRS. L. C. NIMMO, DR. B. V. PUSENJAK, MISS HOPE MORRIS

DR. B. V. PUSENJAK
Director of Production

The Perth Metropolitan Opera Company

Director:

DR. B. V. PUSENJAK

Chorus Master:

MISS LYNETTE BAXTER

Musical Director:

MR. JAMES PENBERTHY

Ballet Director:

Mme KYRA BOUSLOFF

Hale School v Perthu. Ob praznikih te najstarejše deške zasebne šole v Zahodni Avstraliji, katere začetki segajo v leto 1858, so običajno nastopili pomembni govorniki iz raznih koncev Avstralije in tujine. Na povabilo dr. Pušenjaka je slušatelje in profesorski zbor obiskal in nagovoril jugoslovanski kralj Peter, ki je živel v izgnanstvu. Pozneje je poučeval nemščino, francoščino in italijanščino na Perth Technical College in na Leederville College.

Z njegovo smrtjo 29. avgusta 1986 je marsikaj izgubila tudi slovenska skupnost v Perthu. Čeprav je bil Bogdan Pušenjak poročen z učiteljico Mary Moir,

Irko po rodu, se je rad družil z rojaki. Med drugim je bil tajnik Slovenskega kluba v Perthu. Leta 1983 je v njem ustanovil slovensko šolo in ob tem izdal že omenjeni priročnik Junior Slovene. Do leta 1986 oziroma do smrti je bil tudi njen upravitelj. Misli še navajajo, da je načrtoval naselje za slovenske upokojence. Njegova žena Mary je ob njegovem odhodu v večnost med drugim zapisala: »He was above all a loyal Slovenian who only wanted a better world for his people both here and in the Country of his birth.«

Ivan Burnik Legiša, Zvezde so daleč

Tone Gorjup

V Adelaidi je konec leta 2012 izšla nova pesniška zbirka Ivana Burnika Legiša z naslovom „Zvezde so daleč“.

Kot beremo v zapisu na koncu zbirke, s pesmijo premaguje tujstvo, da bi se odkrižal bolečine. Pesnik, s koreninami v kraški zemlji, bol nemirnega duha sprošča svojo ustvarjalnost in se potaplja v ljubezni do dveh domovin. Namenil jo je rojakom, ki z njim delijo isto usodo, ki ga že leta podpirajo in mu pomagajo, da lahko uresničuje poslanstvo pesnika. Zbirka, v kateri je več kot sto petdeset osebnoizpovednih pesmi, je nekakšen obračun, pogled na življenjsko pot, na katero je stopil leta 1934 v Medjevsi pri Nabrežini in jo z utrujenim korakom, a vedrim duhom, nadaljuje na vrtu novega doma.

V prvem poglavju „Domotožje ne zna umreti“ se Legiša vrača v rodni kraj ... v čase, ki so odšli. Znova podoživlja slovo od matere ... pot preko oceana ... in nazaj med kraške kamne, po zaraščenih stezah. Kot tujec se vrača med nekdanj domače ljudi. Z vero in upanjem v srcu, da še spada tja in se hkrati zrašča s svetom, kjer je zdaj doma. Tu je in tam. Tako si sledijo poglavja, vsak s svojim pridihom in naslovom, ki bi bil lahko tudi drugačen: „Duša nemirna“, „Jutri bo še en dan“, „Beseda sem beseda tja“. V poglavju „Skozi mračne aleje“ podoživlja sedanji trenutek, v osebnih doživetjih, v dogodkih, ki pretresajo novo domovino in svet. Tudi „Žal na žalost“ nadaljuje v podobnem tonu, v katerem peščen vihar in ogenj preideta v notranja občutja. Za konec odkrivamo pesnika „Na poti vase“. Zavest, da življenje ni prazno, „da v eni sami kapljici ljubezni sreče je dovolj za vse“. Sledi še oporoka, iskren pogled na prehojeno pot, ki se je ne sramuje in želja da bi tudi sin odkril smisel lastnemu življenju. Ivan Burnik Legiša je za mizo domače kuhinje pripovedoval, da je lepoto poezije odkril že v naročju

svoje matere, ko mu je recitala pesmi, ki jih je znala. Pozneje je prebiral Ketteja, Župančiča, Cankarja, Kosovela, pa Gregorčiča ... Sam je prve pesmi napisal v šolskih letih in jih nekaj objavil v Literarnih vajah v Trstu. V novi domovini je začel zapisovati verze v Snežnih gorah. K temu sta ga silila domotožje in notranji nagib. Tam je med drugim srečal p. Bernarda Ambrožiča, urednika Misli in postal sodelavec tega mesečnika za versko in kulturno življenje Slovencev v

Avstraliji. Njegovo prvo pesem „Vrni se!“ najdemo v številki za mesec avgust 1959. Nastajale so nove in p. Bernard jih je objavljajal ... med njimi tudi nekaj črtic. Želja po samostojni zbirki se mu je uresničila v letu, ko je Slovenija stopila na pot samostojnosti. Knjižici „Jesensko listje“ (1991) je sledila zbirka „Za pest drobiža“ (1993), zatem „Hrepenenje in sanje“ (1995), pa „V zorenju duše“ (1995) in predzadnja „Klic k Bogu“ (2008). Tem se je zdaj pridružila še zbirka „Zvezde so daleč“ (2013). „Morda se bo rodilo še kaj!“ pravi Ivan Burnik Legiša in doda: „če bo zdravje.“

**Da me ne boste čakali,
kar koj zdaj grem ...
Ko pridem,
odprite mi vrata
in me popotnika posadite
med sestro
med brata.
Tako daleč sem
in tako blizu ...
Moje veliko srce
se noč za nočjo
hvaležno sprehaja
po opuščenih stezah
obrobnega Krasa.**

Bo Digitalni arhiv Slovencev v Avstraliji omogočil hrambo za vse Slovence po svetu?

Pilotni projekt arhiviranja v sklopu HASA NSW, ki ga je financiral Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, skupaj z ZRC SAZU in Slovenian Media House iz Sydneya ter s strokovno podporo Arhiva Slovenije, /ga. Andreje Škofljanec/, Australian National University in National Library iz Canberre, sodelovanjem International Council on Archives (ICA) in Atom teama iz Kanade, končno dobiva svojo podobo.

V prvih dneh maja 2013 si bo na portalih www.da-slo.si in www.da-slo.com.au možno ogledati dosežke avstralske Slovenije v zadnjih 60-tih in več letih. Možno si bo pregledati del zapisnikov slovenskih društev v Avstraliji, periodiko, del osebnih arhivov, knjig, doprinos avstralskih Slovencev za osamosvojitev Slovenije in še in še.

Pilotni projekt za arhiviranje Slovencev po svetu po skoraj 15 letih prepričevanj in prošenj, ki sem jih naslavljal na razne institucije in urade, dokazuje, da smo na pravi poti. Slovenci po svetu nismo imeli skupne točke ohranjanja slovenske zgodovine, zgodovine Slovencev po svetu. Obstajale so možnosti za predajo materialov, ki ste jih, smo jih, zvesto nosili v domovino in so po navadi končali v kletih arhivov v Sloveniji in nikdar zagledali luči sveta. Le nekaj redkih raziskovalcev se je ukvarjalo z njimi, do slovenske javnosti dokumenti o našem delu in življenju v glavnem niso prišli. Tokrat nam tehnologija omogoča, da vse te prepreke premostimo.

Pilotni projekt je nastajal nekaj mesecev s ciljem, da se na avstralskem primeru dokaže, da je možno vstavljanje arhivskega materiala od koderkoli po svetu. Materiale, ki smo jih vstavljali v arhiv, smo vlagali od Melbourn, Sydneya, Brisbana, Canberre, Slovenije in Kitajske z računalnikov, tablic in mobilnih telefonov.

Za program arhiviranja smo, po priporočilu Arhiva Slovenije, uporabili ICA Atom program, prosto dosegljiv na trgu, z velikimi možnostmi prilagajanja jeziku in ohranjanju ICA standarda. Program je dosegljiv tako v slovenščini, angleščini, francoščini, nemščini, španščini, itd.

Za pilotni projekt smo postavili dva serverja in sicer enega z t.i. 'back-upom' v Avstraliji in drugega s povsem enako konfiguracijo v Sloveniji. Tukaj se moram posebej zahvaliti IT tehniki g. Sebastijanu, ki je neumorno iskal rešitve za prilagoditev sistema našim potrebam. Podatki, ki so na serverjih, se dnevno obnavljajo - povedano z drugimi besedami: vsi skenirani dokumenti so varno v rokah domačih krajev in po pregledu administratorja dosegljivi kjerkoli po svetu. Enako se dogaja s podatki tukaj, saj jih ohranja NLA (National Library of Australia) v svojem sistemu.

Moja vizija je, vzpostaviti s tem sistemom sistem arhiviranja celotne avstralske Slovenije, in z nadgradnjo serverjev omogočiti Slovencem po svetu, kjerkoli so, da imajo možnost za ohranjanje zgodovine žuljev in radosti, ki smo jih in jih doživlja okoli pol milijona rojakov po svetu.

Zahvalil bi se rad vsem sodelujočim v projektu, apeliral pa bi sočasno na odgovorne organe Republike Slovenije, da se s projektom nadaljuje še na druge kontinente po svetu.

Florijan Auser, vodja projekta

Slovenian Media House Sydney, 20. aprila 2013

Vzpostavitev Digitalnega arhiva Slovencev v Avstraliji

Arhiv HASA – Historical Archives for Slovenian Australians New South Wales, ki deluje v Verskem in kulturnem središču Sv. Rafaela v Merrylandsu, sem imel priložnost raziskovalno obiskati v letih 2006 in 2010. Med večtedenskim bivanjem v Sydneyju sem lahko dodobra spoznal bogato zbirko arhivskega gradiva, ki obsega več deset letnikov tiskanih periodičnih publikacij, ki so izhajale med slovensko skupnostjo v Novem južnem Walesu, pa tudi večje število knjig, zbornikov in nabor najrazličnejših osebnih predmetov posameznikov, ki so se odločili svoje fotografije, pisma in dokumente podariti in shraniti v arhivu. Kljub nenadomestljivi izkušnji osebnega obiska slovensko-avstralske skupnosti in možnosti njenega neposrednega preučevanja na terenu ocenjujem, da bi mi za izvedbo slednjega ostalo znatno več dragocenega časa, v kolikor bi v času mojega obiska že obstajala digitalizirana baza arhivskega gradiva, ki bi mi omogočala ogled in preučevanje arhiviranih dokumentov neposredno preko spleta iz Slovenije.

Na takšen način bi lahko optimalno izkoristil čas raziskovanja na terenu za obiske slovenskih organizacij in intervjuje s ključnimi člani skupnosti, arhivsko gradivo pa bi imel možnost v miru prebrati in kritično ovrednotiti od doma.

Digitalni arhiv Slovencev v Avstraliji bi ob predpostavki, da so omogočeni pogoji za njegovo nadaljnje posodabljanje in razširjanje digitalnih baz podatkov, lahko postal raziskovalčeva osnovna infrastruktura, ki bi mu omogočila vpogled v nekdanje življenje izseljenske skupnosti. Tovrstna gradiva predstavljajo raziskovalcu najdragocenejši vir informacij za razumevanje razvoja političnega in družbenega okolja izbrane države, osvetljevanje zgodovinskih prelomnic in položaja izseljencev, vključno z njihovimi prizadevanji za vzpostavitev lastne organizacijske strukture v nastajajoči skupnosti.

Periodične publikacije, ki so jih izdajale izseljenske organizacije, zapisniki društvenih sestankov, pa tudi osebni predmeti posameznikov, kot so pisma, fotografije in zvočni posnetki, podajajo neposredne informacije iz preteklega obdobja, ki ga je zaznamovala izkušnja izseljevanja. Arhivi slovenskih izseljenskih organizacij in posameznikov v Avstraliji in gradiva v njih so del slovenske in avstralske narodnostne in kulturne dediščine, zato bi njihova nadaljnja digitalizacija morala biti v uvidu nacionalnih institucij obeh držav, ki jih to področje zadeva.

Skorajšnjo vzpostavitev digitalnega arhiva Slovencev v Avstraliji spremljam z velikim pričakovanjem in se veselim možnosti raziskovanja gradiva, ki jih prinaša digitalizacija.

**Dr. Miha Koderman, Univerza na Primorskem
Znanstveno-raziskovalno središče
6000 Koper, Slovenija**

Our Gift of Gratitude to St. Raphael 'Thank you' to these generous donators

Ivanka & Franc Žabkar, E.Wajon.

Bronze:

Ben Bratovič, Ivica & Peter Krobe, Val Lubec, Tania Smrdel, Božena Cenčič, Barica Podobnik, Emil & Marija Grosman, Ivica Kornhauser, Zora Habus, Maria Gomboc, Angela Rožanc, Ivan Makovec, A. Lavrenčič, Danica Petrič, Janez Tomažič, Alojz & Sofia Hrast, Draga Valenčič, Luca Matura, Max Namestnik, Maria Šelja, Lojzka & Lojze Husarek, Katarina Menič, Ernest & Karla Stržina, Family Brkovec, Janez & Neva Janz, Tone & Tončka Stariha, Mara Ferjančič, Ivanka Žele, Anton & Zorka Markočič, T.A. Možina, Milan & Philippa Beribak, Family Godec, Danila Pirjevec, Olga Vatovec, Teja & Ivo Bavčar, Lojz Švigelj & Darinka Brcar, M. Bedernjak, Štefan & Ana Šernek, F.G. Korotačnik, H. Brodnik, Stan, Mary & Anna Jaklič, Natasha Stanič, John & Kathy Cvetkovich, Uroš & Elizabeth Ergaver, Franc & Olga Horvat, Mario Jurčič, Jože & Antonia Topolovec, Jože Cetin, A. Konrad, Štefanija Šprajcer, Robert Čondor, Rafael & Angela Zadel, Jože & Marica Prinčič, Ivan & Margaret Škrajner, Anton & Elizabeta Kociper, Cveta Gregorič, Karlo Rožanc, Terezija Matuš, Ana Kolenko, Marija Leich, J. & J. Lipovž, Nina Z. Jug, Lojze & Barica Brodnik, J. & N. Skrabut, Valeria Muchic, Family Srebrnič, Tone & Gizela Mlinarič, Francka Škornik, Olga Konda, Emma Mailow, Antonia Coby, Aleksander & Albina Kuret, Irena Kozel, Joško Žele, Marija Knaus, Lidia Jeray, Zinka Grča, Jerica Grželj, Justi Ribič, Emil Habjančič, T. Zabkar, Jože Dekleva, Peter Šarkan, Angela Brala, Drago Grlj, Kristina & Rudi Korpar, Dana Seles, Vlado Kunstelj, Vinko Dajnko, Mirko & Anica Cuderman, Vlado & Marija Baša, Marija Fabjančič, Marica & Tone Vrh, Mirko & Gabrijela Zadnik, Mary & Frances Zore, Josefine Bresnik, B & M Žaja, Majda Devlin, Club 'Tivoli' Newcastle, Jožica Gerden – ASK.

Silver: Martha & Lojze Magajna, Vinko & Marija Ovičaj, Ciril & Francka Jamšek, Marija Korva, Anton & Gisela Špiclin, Anton Šajn, Karlo Ovičaj, Janez Šveb, Marija Rogina Jožica Stres, Carmen & Nick Bonello, Kristina Car, Silvano Korva, D. & M. Gračner, Karl & Albina Bezjak, Tone & Ani Konda, Mario Sereni & Ani Perovič, Jože Košorok, Pavla Fabian, Valentin & Dawn Luzar, Family Vuchich,

Franc Vertel, Danica Marinč, Stanko & Marija Kolar, Joseph Renko, Franc Kranjc, M.V. Kraynik, Nadia & Vinko Perovič – SLON Electrical Services, Slovene Association Sydney, Slovenian Australian Club, 'Planica' Wollongong Inc., R.S.L. Merrylands, Royal Guardian Mortgage Corp.Pty. Ltd., Molitvena Skupina 'Srca Jezusovega'.

Gold: Joe Marinč, Olga & Jože Lah, Franc & Ivanka Valenčič, P. Valerijan Jenko, Andreja Andrejaš, Triglav Panthers, Slovenian Australian Association of Canberra Inc., Slovenian Drama Group, Merrylands.

Platinum: Family Brežnik - Emona Instruments, Trent & Veronica (Lah) Hogan - Australian Access Hire Pty. Ltd. (**Donations as at 9.4.2013**).

Please inform us if your donation has mistakenly not been acknowledged.

Your donations have enabled us to renovate the priests' accommodations at St Raphael Church in Merrylands. Your goodwill has made the heart of our spiritual centre beat strongly. Thank you!

May I take the opportunity to acknowledge the kindness shown to Pater Valerijan by Mr. Dušan and Mrs. Saša Lajovic at the time of his recuperation. Your hospitality was overwhelming.

We want to highlight the kindness of Mr. Florjan Auser for his personal care of p. Valerijan during his recuperation. His commitment to p. Valerijan's welfare was much appreciated. Mr. Auser also helped in the planning of the renovations. We found his input very valuable.

"Too often we underestimate the power of a smile, a kind word, a helping hand, an honest compliment, or the smallest act of caring, all of which have the potential to make a world of difference."

Thank you to everyone who made such a difference with their donations, helping hand or kind words of encouragement.

***Olga Lah and Michelle Šušteršič
on behalf of p. Darko Žnidaršič (Priest in Charge)***

***Hvala vsem imenovanim in skritim dobrotnikom ter
seveda hvala gospema Olgi Lah in Mihelci Šušteršič!
p. Ciril***

Tudi letos se bomo družili v okviru poletnega srečanja vseh Slovencev...

DOBRODOŠLI DOMA 2013!

Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu bo že tretje leto zapored pobudnik srečanja vseh Slovencev pod naslovom "Dobrodošli doma". Letos bodo v ospredju **MLADI**- sodelovanje in povezovanje različnih mladinskih organizacij, ki delujejo v Republiki Sloveniji, in skupnosti mladih Slovencev in njihovih potomcev, ki živijo v sosednji državah in drugod po svetu. Dogodek bo spremljalo več prireditev, kot so delavnice, informativne predstavitve, filmski večer, športni dogodek in podobno, vsi skupaj pa se bomo zbrali na **zaključnem koncertu 6. julija na Kongresnem trgu**.

Vse slovenske mladinske in druge nevladne organizacije, ki delujejo na področju mladinskih aktivnosti, skupine mladih, osnovne in srednje šole, vse, ki delujejo v Republiki Sloveniji, v zamejstvu ali po svetu zato **VABIMO, DA SE NAM MED 3. IN 6. JULIJEM 2013 pridružijo V CENTRU LJUBLJANE**, kjer se lahko na inovativen in raznovrsten način predstavijo slovenskemu občinstvu.

Vabilo ministrice Tine Komel

Vabljeni, da se **povežete z vsaj eno slovensko mladinsko organizacijo, šolo ali skupino mladih iz Slovenije (če prihajate iz zamejstva ali izseljenstva), zamejstva ali sveta (če ste iz Republike Slovenije)** in nam posredujete **koncept predstavitve**, ki vas in vaše delovanje kar najbolje predstavi!

Posebej dobrodošle so različne poulične predstavitve, glasbeni nastopi, plesne točke, poulične gledališke predstave, interaktivne predstavitve, igre, animacije, stand-up, šport, in podobno.

Izbranim idejam bo Urad kril materialne stroške za pripravo predstavitve, sodelujočim pa sofinanciral bivanje, prevoz in prehrano v Ljubljani.

Vaše zamisli pošljite **do vključno 20. maja 2013** po e-pošti: pr.urad.slovinci@gov.si ali po navadni pošti na naslov Urada (Komenskega 11, 1000 Ljubljana, Slovenija).

***Mladi slovenskih korenin,
skupaj ustvarimo nove vezi, negujemo stike in prijateljstva z vrstniki,
krepimo spoštovanje do drugih narodov in kultur ter
bodimo ponosni na naše bogastvo slovenske dediščine!***

Prijavni obrazec

Informacije o dogodku najdete na spletni strani Urada www.uszs.gov.si.

Lahko nam tudi pišete ali nas pokličete (+386 1 230 80 13).

Sporočilo posredujte prijateljem in vsem, ki bi jih sodelovanje pri prireditvi utegnilo zanimati!

Bliža se čas vaših obiskov v Sloveniji, ki se prebujata v pomladi, prebujata se v prelepo zeleno deželo pod Alpami, vaš in naš domači kraj. S predrezervacijo avtomobila si zagotovite najboljšo ceno najema.

Približuje se sezona in povpraševanje po avtomobilih bo večje, zlasti avtomatikih.

Višja bo tudi cena, bodite pri naročilu pravočasni, da zadržimo ceno in uskladimo vaše potrebe in želje!

Omogočamo vam:

- najem manjših, srednjih družinskih, večjih in kombi vozil
- najemi tu – vrni tam / najem v Ljubljani vračilo na letališču ali obratno v vseh naših poslovalnicah po Sloveniji
- vračilo vozil v tujini, Benetke, Graz, Dunaj, Zagreb in druga mesta
- možnost najema vozila s šoferjem
- možnost najema vozila z GPS-om
- transfer oziroma prevoz oseb z raznih lokacij ali letališč / do 9 oseb /

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani www.budget.si. ali pa v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, Bledu, Kranjski gori, ter na letališču Jožeta Pučnika - Ljubljana.

Pokličete me na telefon:

+ 386 4164 4626,

moje ime je Igor.

Pokličete lahko tudi

Vasilija na

+386 4 25 19 288 ali pa nama

pišete po

emailu na: info@budget.si

Ne pozabite pripisati ali povedati, da ste iz Avstralije, da prejmete poseben popust!

Discover Slovenia with us

www.budget.si

A collage of four circular images showing various Slovenian landscapes and activities: a close-up of a car key with a Budget Rental tag, a view of a small island with a church in a lake, a person in winter gear holding skis, and a view of a coastal town with a car in the foreground.

KUPON Budget Rent a car Slovenia

Miši - Avstralia

www.Budget.si

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au

Slovenia

tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

convention centre
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**Hospitality in the
♥ of the city**

Krajc Hotels Ltd
Dalmatinova 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Kardinali so izvolili novega papeža - papeža Frančiška. Že ob prvem nastopu je pokazal, da je duhoven človek in mož molitve, ponižen in prijazen, ki nagovarja verne in neverne ljudi z vsega sveta.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: SIMON GRILJ, podpredsednik Pastoralnega sveta v Kew, in ELENA ORENDARCHUK s svati po poročni maši v Kew, 16.02.2013. Čestitamo!

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2: Aktivni verniki slovenske skupnosti ob p. Janezu v Adelaidi.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – stran 47: Živahno na Slovenskem društvu Sydney: Mirko Lukežič je prišel s svojo družino in prijatelji, ki so prišli k njemu na obisk iz Kanade, na kosilo in ples. Gospa Pupaher s hčerko.

Na trgatvi v Slovenskem klubu Canberra.

Pater Valerijan je praznoval god na Jožefovo - na

SD Sydney s patrom Darkom.

Gospa Pupaher na praznovanju rojstnega dne. Veleposlanik RS v Canberri dr. Milan Balažič, predsednik SDS Štefan Šernek in predsednik Slovenskega društva Canberra Franc Čulek so posadili cepič mariborske trte pred društvom v Canberri.

Ana Šernek in Nina Krajnik.

Slovenci iz Sydneya na obisku veleposlaništva RS.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 48: Sveta maša na cvetno nedeljo pred lurško votlino v Kew, kjer se dvorišče Baragovega doma spremeni v svetišče na prostem.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI

Pater Robert Bahčič: naslovnica zgoraj, 5,6. Simon in Elena Grilj: naslovnica spodaj, 24,25,26,48.

Pater Ciril A. Božič: 2,23,33,46. Pater Janez

Tretjak: 2,37,39. Marija Anžič: 1,3,7,15. Arhiv

Misli: 7. Florijan Auser:

10,44. Jožica Planinc:

13,14. Franc in Štefka

Hudina: 15,23. Jessica

Basett: 16. Martha Magajna:

17, 18,19,34,35,36.

Danica Petrič: 19. Štefan

Šernek: 20,21,47. Angelca

Veedet: 22,23. Mario

Jakin: 31. Matilda Martinčič:

31,32. Mirko Cuderman:

33. Katarina Vrsk: 38,40.

Ekipa, ki pokosi travo in urejuje okolico cerkve in Baragovega doma.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedet | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Zorka Černjak, Dan Furlan, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Danijela Hliš, Marija Iskra, Irena Jernej, Fanika Knap, Lenti Lenko OAM, Martha Magajna, Anica Markič, Matilda Martinčič, Ivan Rudolf, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2013** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Slovenian Spirit Strong in Geelong, Australia!

by Shirley Ramuta

stop entertainment and tasty foods. The theme of this year's festival was "The Seven Wonders of the World."

It was "show time" ... and the Slovenian spirit was undeniable! Grins of pride were everywhere as members put finishing touches on the float and took turns commenting on how great it looked. They were right, the float was awesome! I'd seen it taking shape at the club so had an idea of what had been involved. I'd seen Matilda painting, Marta dashing off to get fabric, and Angela excited about the swans. Yes, a lot of pieces had come together over the past weeks. They were definitely right, the float was awesome. I silently celebrated their achievement and was deeply proud to share this day with them.

The date was February 23rd, the day of Geelong's annual multicultural celebration called Pako Festa. (Geelong is in southeast Australia, about an hour's drive from Melbourne.) This is the largest celebration of cultural diversity in Australia and has been held since 1983. Each year the city sponsors this daylong event that begins with a parade, followed by an afternoon of non-

While the Slovenian community has participated in every Pako Festa parade, this year's entry was extra special, and an impressive tribute to teamwork. The theme prompted the idea to share the beauty of Lake Bled. Members of Geelong's Slovenian club designed a float representing the typical gondolas (pletne) used on Lake Bled, which carried lively musicians and brightly costumed members of all ages. The tow vehicle contained huge original paintings depicting Bled's mountain background, and the iconic church on the island. So it was as if the gondola was making its way to the island. (Trust me, if you have a drop of Slovenian blood in your body, you would have choked up to see this.)

I stood there, camera in hand ... wondering how to capture all that I felt. Then I heard Matilda calling to me "We need a group photo!" I quickly agreed ... yes, that's exactly what we need. This float was amazing ... and truly a testament to what working together can achieve. No single person could have built it alone, nor would it be meaningful without the many costumed folk and the

proud smiling faces. It took a unique blend of time, talent, creativity, hard work, and cooperation, plus the willingness to take a risk ... to make this happen. Readers, you cannot imagine the excitement when we later learned the float won second place for best representing the theme of the festival!!! (Se enkrat, čestitam vam vsem!!!)

In addition to the parade entry, the club's Slovenian school committee operated a popular food booth ... selling kranjske klobase and assorted traditional pastries ... homemade and donated by club members. Not surprising, there didn't seem to be a shortage of customers.

As for me, I'm an American born Slovenian, and this was my fourth visit to Geelong. I visit a special friend there who emigrated from Slovenia in 1963. Over the years I've seen that no matter what happened in this new life, his Slovenian roots were always close to his heart ... as they were for most other immigrants. This is why they originally started the Slo-

venian club, and why it is still active more than 50 years later. Every time I visit, I am delighted to see the club still open and still making improvements. With the original membership getting older, it is encouraging to see younger folks playing a visible role to keep the traditions alive ... and passing them down to their own children. Good luck to them all ... may the Slovenian spirit in Geelong build on the accomplishments of the past and stay strong for generations to come!

I have made many precious friends in Geelong and have been privileged to enjoy their warm and generous hospitality at the club, and in their homes. I hope they know how much I enjoy being with them and sincerely appreciate all they do to make me welcome. As I think of those get-togethers, you can't believe how often someone told me "I have a relative in Cleveland." So to the readers in Cleveland, I am finally delivering all those warm greetings from Geelong. Lepe pozdrave!

Note: The official name of Geelong's Slovenian club is: Australian Slovenian Association Geelong Inc. Slovenski Center "IVAN CANKAR" Geelong Ink. Postal Address: P.O. Box 88 North Geelong 3215 Victoria, Australia

E-mail: Slovenia100@bigpond.com
President: Ms. Marta Mrhar

Photos by Shirley Ramuta